

Reformationsbibeln

Femte
Moseboken

Svenska Reformationsbibelsällskapetets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

*Provtgåva utgiven såsom särtryck
11 juli 2009*

revision H

Femte Moseboken

Deuteronomium

1 Kapitlet

Mose erinrar folket om vad som har skett under ökenvandringen.

Detta är de ord som Mose talade till hela Israel på denna sidan om Jordan, i öknen på slätten mitt emot Suf* mellan Paran och Tofel, Laban, Haserot och Di-Sahab,

*KJV och KXII: Röda havet.

2. elva dagsresor från Horeb*, längs vägen som går förbi Seirs bergsbygd fram till Kadesh-Barnea.

*Sinaiberget. 2 Mos. 3:1. 1 Kung. 19:8.

3. Och det hände sig i det fjortonde året, på första dagen i elfte månaden, att Mose talade till Israels barn allt det HERREN hade befallt om dem, 4. efter att han hade slagit Sihon, den amoreiska kungen, som bodde i Hesbon, och Og, kungen i Basan, som bodde i Ashtarot vid Edrei.

4 Mos. 21:23f.

5. På denna sidan om Jordan, i Moabs land, började Mose att förklara denna lag och sade:

6. HERREN, vår Gud, talade till oss på Horeb och sade: Länge nog har ni uppehållit er vid detta berg.

4 Mos. 10:11-12.

7. Vänd er, bryt upp och bege er till amoreernas bergsbygd och alla de närliggande platserna på Hedmarken, i bergsbygden, i Låglandet, i Negev* och i kusttrakten vid havet till

kananeernas land och till Libanon, ända till den stora floden, floden Eufrat. *KJV: i söder. 1 Mos. 15:18.

8. Se, jag har lagt landet framför er. Gå och inta det land, som HERREN med ed har lovat era fäder Abraham, Isak och Jakob att ge åt dem och deras efterkommande* efter dem.

*KJV och KXII: säd. 1 Mos. 12:7, 15:18, 17:8.

9. Och jag talade till er på den tiden och sade: Jag ensam förmår inte att bära er. 2 Mos. 18:18f.

10. HERREN, er Gud, har förökad er, och se, idag är ni talrika som himlens stjärnor. 1 Mos. 15:5.

11. Må HERREN, era faders Gud, låta er bli tusenfalt fler och välsigna er som han har lovat er.

12. Hur skall jag ensam kunna bära era bekymmer, era bördor och era tvister?

13. Utse åt er visa, förståndiga och kunniga män inom era stammar, så skall jag sätta dem till ledare över er. 2 Mos. 18:21.

14. Och ni svarade mig och sade: Det förslag som du har sagt är gott.

15. Så jag tog ledarna i era stammar, visa och kunniga män, och satte dem till ledare över er, till ledare över tusen, ledare över hundra, ledare över femtio, ledare över tio och till tillsyningsmän i era stammar. 2 Mos. 18:25.

16. Och på samma gång befallde jag era domare och sade: Lyssna på era bröder och döm rättvist mellan dem

och mellan var man och hans bror och främlingen som är med honom.

17. Ni skall inte ha anseende till personen, när ni dömer, utan ni skall höra den ringa lika mycket som den höga. Ni skall inte frukta för någon människas närvaro ty domen hör Gud till. Om någon sak blir för svår för er skall ni lägga fram den för mig, så att jag får höra den.

2 Mos. 23:3. 3 Mos. 19:15. 5 Mos. 16:19.

2 Krön. 19:6. Ordsp. 18:5, 28:21. Jak. 2:9.

18. Och jag befallde er på den tiden allt vad ni skulle göra.

19. Så bröt vi upp från Horeb och vandrade genom hela den stora och fruktansvärda öken som ni såg, under vägen till amoreernas bergsbygd, som HERREN, vår Gud, hade befallt oss. Och vi kom till Kadesh-Barnea.

20. Och jag sade till er: Ni har nu kommit till amoreernas bergsbygd som HERREN, vår Gud, ger oss.

21. Se, HERREN, din Gud har lagt landet framför dig. Dra dit upp och ta det i besittning, så som HERREN, dina fäders Gud, har sagt till dig. Frukta inte och var inte heller förfärad.

22. Och ni kom alla fram till mig och sade: Låt oss sända iväg några män framför oss som kan utforska landet åt oss och återvända med besked till oss om vilken väg vi skall dra dit upp, och vilka städer vi skall komma till.

4 Mos. 13:1-3. 5 Mos. 9:23.

23. Jag fann förslaget gott och jag tog ut tolv män bland er, en från varje stam.

4 Mos. 13:3.

24. De gav sig i väg och drog upp till bergsbygden och kom till Druvdalen* och bespejade det. *KJV: Eskolsdalen.

4 Mos. 13:24.

25. I sina händer tog de med sig av landets frukt och förde det ner till oss och de hade besked med tillbaka till oss och sade: Det är ett gott land, som HERREN, vår Gud, ger oss.

26. Men ni ville inte dra dit upp utan trotsade HERRENS, er Guds, befallning,

4 Mos. 14:1f.

27. och ni knotade i era tält och sade: Därför att HERREN hatar oss har han fört oss ut ur Egyptens land för att överlämna oss i amoreernas hand för att förgöra oss. 4 Mos. 14:2. Ps. 106:25.

28. Vart kan vi dra upp? Våra bröder har gjort våra hjärtan modlösa och sagt: Folket är större och resligare än vi, städerna är stora och befästa upp mot himlen, och dessutom har vi sett Anaks söner där.

4 Mos. 13:29.

29. Då sade jag till er: Var inte förskräckta och var inte heller rädda för dem.

30. HERREN, er Gud som går före er, han skall strida för er, alldeles som han gjorde för er i Egypten inför era ögon,

2 Mos. 14:14f.

31. och i öknen, där du såg hur HERREN, din Gud, bar dig, som en man bär sin son, hela den väg ni vandrade tills ni kom till denna plats.

Apg. 13:18.

32. Trots detta trodde ni inte på HERREN, er Gud,

33. som gick framför er för att utse lägerplatser åt er, om natten i eld för att visa er den väg ni skulle gå och om dagen i molnskyn.

2 Mos. 13:21. 4 Mos. 10:34.

34. När HERREN hörde ljudet från ert tal, blev han vred och svor en ed och sade:

35. Sannerligen ingen av dessa män av denna onda generation skall få se det goda land som jag med ed har lovat att ge åt era fäder, 4 Mos. 14:23, 26:65. 5 Mos. 2:14. Ps. 95:11.

36. med undantag av Kaleb, Jefunnes son. Han skall få se det, och åt honom skall jag ge det land han har vandrat i och åt hans barn, därför att han i allt har följt HERREN.

4 Mos. 14:24-30. Jos. 14:8f.

37. Även på mig blev HERREN vred för er skull och sade: Inte heller du skall komma dit in,

4 Mos. 20:12, 27:13-14. 5 Mos. 3:26-27, 34:4.

38. men Josua, Nuns son, som står inför dig, han skall komma dit in. Styrk honom, för han skall orsaka att Israel får arva det.

39. Och era små barn, om vilka ni sade, att de skulle bli till ett krigsbyte, och era söner som idag varken förstår gott eller ont, de skall komma dit in. Åt dem skall jag ge landet, och de skall ta det i besittning. 4 Mos. 14:31.

40. Men ni, vänd om och bege er mot öknen, i riktning mot Röda havet.

41. Då svarade ni och sade till mig: Vi har syndat mot HERREN. Vi vill dra upp och strida, så som HERREN, vår Gud, har befallt oss. Och när var och en hade spänt på sig sina vapen till strid var ni redo att dra upp till bergsbygden. 4 Mos. 14:40-45.

42. Men HERREN sade till mig: Säg till dem: Ni skall inte dra dit upp och inte heller ge er i strid, så att ni inte blir slagna av era fiender, ty jag är inte bland er.

43. Detta talade jag till er, men ni ville inte lyssna utan trotsade HERRENS

befallning och drog i övermod upp till bergsbygden.

44. Och amoreerna, som bodde i den bergsbygden, drog ut mot er och förföljde er så som bin gör, och slog er i Seir ända fram till Horma. 4 Mos. 14:45.

45. Då vände ni tillbaka och grät inför HERREN, men HERREN ville inte höra er röst och inte heller lyssna till er.

46. Så stannade ni i Kadesh en lång tid, enligt de dagar ni stannade där.

2 Kapitlet

Fortsättning av Moses tal. Edom, Moab och Ammon angrips inte. Amoreen Sihon besegras.

Sedan vände vi oss och tog vägen mot öknen i riktning mot Röda havet, som HERREN hade sagt till mig, och det tog lång tid att ta oss runt Seirs bergsbygd. 4 Mos. 14:25, 21:4.

2. Och HERREN talade till mig och sade:

3. Länge nog har ni gått runt om denna bergsbygd. Vänd er mot norr.

4. Befall folket och säg: Ni skall gå genom det område som tillhör era bröder, Esaus barn som bor i Seir. De skall frukta för er, men ni skall akta er noga, 4 Mos. 20:14f.

5. så att ni inte kommer i strid mot dem, ty jag skall inte ge er något av deras land, inte ens en fotsbredd, eftersom jag har gett Seirs bergsbygd till egendom åt Esau. 1 Mos. 36:8.

6. Ni skall köpa mat av dem för

pengar så att ni kan äta, och ni skall också köpa vatten av dem för pengar så att ni kan dricka.

7. För HERREN din Gud, har välsignat dig i alla dina händers verk. Han känner din vandring genom denna stora öken. I dessa fyrtio år har HERREN, din Gud, varit med dig. Du har inte lidit brist på något.

8. Och när vi drog vidare från våra bröder, Esaus barn, som bodde i Seir, från Hedmarksvägen, från Elat och från Esjon-Geber, vände vi och tog vägen mot Moabs öken.

9. Då sade HERREN till mig: Du skall inte besvära moabiterna och inte heller ge dig i strid med dem, för av deras land vill jag inte ge dig något till arvedel, eftersom jag har gett Ar till Lots barn som egendom. 1 Mos. 19:36-37.

10. Förr i tiden bodde emeerna där, ett stort och talrikt folk, och högväxt som anakiterna.

11. Även de räknades för jättar*, som anakiterna, men moabiterna kallar dem emeer. *hebr. rafaim.

12. Och i Seir bodde också förr i tiden horeerna, men Esaus barn drev bort dem och utplånade dem och bosatte sig i deras ställe, på samma sätt som Israel gjorde med sitt egendomsland som HERREN gav dem. 1 Mos. 14:6, 36:20-30.

13. Stå nu upp och gå över bäcken Sered. Och vi gick över bäcken Sered. 4 Mos. 21:12.

14. Från den tid vi lämnade Kadesh-Barnea tills vi gick över bäcken Sered, gick trettioåttio år, tills hela den generationen av stridsmän som fanns i lägret var döda, så som HERREN hade svurit dem. 4 Mos. 14:23f. 5 Mos. 1:35.

15. För HERRENS hand var sannerligen emot dem för att utrota dem ur lägret, tills de var döda. 1 Sam. 12:15.

16. När alla stridsmän var utplånade och döda bland folket, skedde det

17. att HERREN talade till mig och sade:

18. I dag skall du dra över Moabs gräns vid Ar.

19. När du kommer i närheten av Ammons barn, skall du inte besvära dem och inte heller ge dig i strid med dem. För jag skall inte ge dig något av Ammons barns land till egendom, eftersom jag har gett det åt Lots barn som egendom. 1 Mos. 19:38. Dom. 11:15.

20. Även detta räknades för ett jättarnas* land. Jättar* bodde där förr i tiden, och ammoniterna kallar dem samsummer. *hebr. rafaim.

21. Ett stort, talrikt och högväxt folk som anakiterna. Men HERREN utplånade dessa för dem, och de fördrev dem och bosatte sig på deras plats,

22. så som han gjorde för Esaus barn som bodde i Seir, när han utplånade horeerna för dem. De drev bort dem och bosatte sig på deras plats, ända till denna dag.

23. Och aveerna som bodde i byar ända fram till Gasa, blev utrotade av kaftoreerna som drog ut från Kaftor och bosatte sig på deras plats. 1 Mos. 10:14.

24. Stå upp och bege dig iväg och gå över floden Arnon. Se, jag har gett amoreen Sihon, kungen i Hesbon, och hans land i din hand. Börja erövringen och ge dig i strid med honom.

25. I dag skall jag börja låta skräck och fruktan komma över de folk som

är under hela himlen, så att när de hör talas om dig skall de darra och bäva på grund av dig.

26. Och jag sände budbärare från Kedemots öken till Sihon, kungen i Hesbon, med fridsamma ord och sade: 4 Mos. 21:22f. 5 Mos. 20:10.

27. Låt mig få gå genom ditt land. Jag skall gå längs huvudvägen och inte vika av vare sig till höger eller vänster. 4 Mos. 21:22.

28. Mat skall du sälja till mig för pengar så att jag kan äta och ge mig vatten för pengar så att jag kan dricka. Jag vill bara passera igenom till fots.

29. Så som Esaus barn som bor i Seir, och moabiterna, som bor i Ar, lät mig göra, tills jag kan gå över Jordan in i det land, som HERREN vår Gud, ger oss.

30. Men Sihon, kungen i Hesbon, ville inte låta oss passera genom, för HERREN, din Gud, förhärdade hans ande och gjorde hans hjärta trotsigt, så att han kunde ge honom i din hand, så som det är i dag. 5 Mos. 29:7.

31. HERREN sade till mig: Se, inför dig börjar jag att överlämna Sihon och hans land. Börja erövringen, så att du får hans land till arvedel.

32. Då drog Sihon ut mot oss, han med allt sitt folk till strid vid Jahas.

33. Och HERREN, vår Gud, överlämnade honom till oss, och vi slog honom och hans söner och allt hans folk.

34. Och vid det tillfället intog vi alla hans städer och utplånade fullständigt både männen, kvinnorna och barnen i varje stad. Vi lämnade ingen kvar.

35. Endast boskapen tog vi som byte och rovet från de städer vi intog.

36. Från Aroer vid floden Arnons strand, och från staden i dalen och ända till Gilead fanns det inte en stad som var ointaglig för oss. HERREN, vår Gud, överlämnade dem alla åt oss.

37. Endast till Ammons barns land kom du inte, inte heller till någon plats längs Jabboks dalsänka, inte heller till städerna i bergsbygden, och inte heller till allt det som HERREN vår Gud, hade förbjudit oss.

3 Kapitlet

Fortsättning av Moses tal.

Sedan vände vi oss och drog upp längs vägen till Basan, och Og, kungen i Basan, drog ut med allt sitt folk för att strida mot oss vid Edrei.

4 Mos. 21:33f.

2. Men HERREN sade till mig: Frukta inte för honom, för jag skall ge honom i din hand och allt hans folk och hans land. Du skall göra med honom som du gjorde med Sihon, amoreernas kung, som bodde i Hesbon. 4 Mos. 21:24.

3. HERREN vår Gud, gav också Og, kungen i Basan, och allt hans folk i vår hand. Vi slog honom tills ingen blev kvar. 4 Mos. 21:35.

4. Och vi intog alla hans städer vid det tillfället. Det fanns inte en stad som vi inte tog från dem: sextio städer, hela landsträckan Argob, Ogs rike i Basan.

5. Alla dessa städer var befästa med

höga murar, portar och bommar. Därtill kom en stor mängd obefästa städer.

6. Vi utplånade dem fullständigt, så som vi gjorde med Sihon, kungen i Hesbon. I varje stad utplånade vi fullständigt både männen, kvinnorna och barnen.

7. Men all boskap och rovet från städerna tog vi som byte till oss själva.

8. Från de två amoreiska kungarnas händer erövrade vi den gången landet som ligger på östra sidan om Jordan, från Arnonfloden ända till berget Hermon.

9. Sidonierna kallar Hermon för Sirjon, men amoreerna kallar det Senir.

10. Alla städerna på slätten, och hela Gilead och hela Basan, ända till Salka och Edrei, städerna i Ogs rike i Basan.

11. Ty det var bara Og, kungen i Basan, som var kvar av jättarna*. Se, hans säng var en säng av järn. Är den inte i Rabba som hör till Ammons barn? Den är nio alnar** lång och fyra alnar** bred, alnen** beräknad efter en mans underarm. *hebr. rafaim.

**en aln motsvarar ca. en halv meter.

12. Detta land som vi erövrade den gången från Aroer, som är vid Arnonfloden samt hälften av Gileads bergsbygd med dess städer, gav jag åt rubeniterna och gaditerna.

4 Mos. 32:33f. 5 Mos. 29:8. Jos. 12:1f, 13:8.

13. Resten av Gilead, och hela Basan, Ogs rike, gav jag åt ena hälften av Manasses stam. Hela Argob området med hela Basan blev kallat jättarnas* land. *hebr. rafaim.

14. Jair, Manasses son tog hela landsträckan Argob ända till gesureernas och maakateernas gräns, och kallade Basan efter sitt namn, Jairs byar, som det heter än i dag. 4 Mos. 32:41.

15. Åt Makir gav jag Gilead. 4 Mos. 32:40.

16. Och åt rubeniterna och gaditerna gav jag från Gilead, till Arnonfloden med gränsen mitt i dalen, ända till floden Jabbok som är gränsen till Ammons barn,

17. vidare Hedmarken med Jordan som gräns, från Kinneret* ända till havet vid Hedmarken, Salthavet nedanför Pisgas slutningar österut. 4 Mos. 34:11f. *Gennesarets sjö.

18. På den tiden befallde jag er och sade: HERREN, er Gud, har gett er detta land till arvedel. Alla stridsmän av er skall gå över beväpnade i spetsen för era bröder, Israels barn. 4 Mos. 32:17f. Jos. 4:12f.

19. Men era hustrur och era barn och er boskap, för jag vet att ni har mycket boskap, skall stanna kvar i era städer, som jag har gett er,

20. tills HERREN har låtit era bröder komma till ro liksom ni, och de också tar i besittning det land som HERREN, er Gud, har gett dem på andra sidan av Jordan. Sedan skall ni återvända var och en till sin egendom som jag har gett åt er. Jos. 22:4.

21. På den tiden befallde jag Josua och sade: Dina ögon har sett allt vad HERREN, er Gud, har gjort med dessa två kungar. Så skall HERREN göra med alla riken där du drar fram.

22. Frukta inte för dem, ty HERREN, er Gud, han skall strida för er.

Jos. 10:14, 42.

23. På den tiden bad jag till HERREN och sade:

24. Herre*, HERRE**, du har börjat visa din tjänare din storhet och din starka hand. För vilken Gud i himlen eller på jorden är det som kan göra efter dina gärningar och efter din makt?

*hebr. adonai. **hebr. JHWH. Ps. 86:8, 89:7.

25. Jag ber dig, låt mig få gå över och se det goda landet på andra sidan Jordan, de vackra bergen och Libanon.

26. Men HERREN var vred på mig för er skull och ville inte lyssna på mig. Och HERREN sade till mig: Det är nog. Tala inte mer till mig om denna sak!

4 Mos. 20:12. 5 Mos. 1:37, 4:21, 31:2, 34:4.

27. Gå upp på toppen av Pisga och lyft din blick mot väster, mot norr, mot söder och mot öster och se med dina ögon, för du skall inte gå över denna Jordan.

28. Men ge Josua uppdraget, uppmuntra honom och styrk honom, för han skall gå över i spetsen för detta folk, och han skall orsaka att de får ära landet som du skall få se.

29. Och vi blev kvar i dalen mitt emot Bet-Peor.

4 Kapitlet

Fortsättning av Moses tal. Tre fristäder avskiljs.

Och nu Israel, hör de stadgar och bud* som jag lär er att hålla, så att ni får leva och komma in och ta i besittning det land som HERREN, era faders Gud, ger er. *KJV: domslut.

2. Ni skall inte lägga något till de ord som jag befäller er, och inte heller dra ifrån något. Ni skall hålla HERRENS, er Guds, bud som jag befäller er. 5 Mos. 12:32. Ords. 30:6.

3. Med egna ögon har ni sett vad HERREN gjorde på grund av Baal-Peor, för alla de män bland er som följde efter Baal-Peor, har HERREN, din Gud utrotat. 4 Mos. 25:3f. Jos. 22:17.

4. Men ni som höll fast vid HERREN, er Gud, är alla vid liv i dag.

5. Se, jag har lärt er stadgar och bud* så som HERREN, min Gud, har befallt mig, för att ni skall lyda dem i det land dit ni kommer till för att ta det i besittning. *KJV: domslut.

6. Därför skall ni hålla dem och göra efter dem, för det skall vara er visdom och förstånd inför folkens ögon, som skall höra alla dessa stadgar och säga: Sannerligen denna stora nation är ett vist och förståndigt folk.

7. Ty vilken stor nation har Gud så nära till sig som HERREN, vår Gud, är hos oss varje gång vi åkallar honom? Ps. 145:18.

8. Och vilken stor nation är det som har stadgar och bud* så rättfärdiga som hela denna lag som jag i dag lägger fram för er? *KJV: domslut.

9. Men akta dig och bevara din själ noga, så att du inte glömmer vad dina ögon har sett och inte låter det vika ifrån ditt hjärta så länge du lever, utan undervisar dina barn och barnbarn om det, 5 Mos. 6:7.

10. särskilt den dagen då du stod inför HERREN, din Gud, vid Horeb, då HERREN sade till mig: Samla folket till mig. Jag vill låta dem höra

mina ord, så att de lär sig att frukta mig så länge de lever på jorden och att de lär dem till sina barn.

11. Och ni trädde fram och stannade nedanför berget, och berget brann i eld upp till mitten av himlen, med mörker, moln och töcken. 2 Mos. 19:16.

12. Och HERREN talade till er ut från mitten av elden. Ni hörde rösten, men såg inte någon gestalt, ni hörde bara en röst.

13. Han förkunnade för er sitt förbund, som han befallde er att hålla, de tio budorden, och han skrev dem på två stentavlor. 2 Mos. 31:18, 34:28.

14. HERREN befallde mig på den tiden att jag skulle lära er stadgar och bud*, för att ni skulle lyda dem i det land ni går över till och tar i besittning. *KJV: domslut.

15. Akta er därför noga, för ni såg inte någon gestalt den dagen när HERREN talade till er på Horeb ut från mitten av elden,

16. så att ni inte fördärvar er själva och gör er en avgudabild, en gestalt i någon form, en bild av man eller kvinna, 2 Mos. 20:4.

17. en bild av något djur på jorden, en bild av någon fågel som flyger under himlen, 5 Mos. 5:8. Rom. 1:23.

18. en bild av något som kryper på marken, en bild av någon fisk i vattnet under jorden.

19. Och så att du inte när du lyfter upp din blick mot himlen och ser solen, månen och stjärnorna, himlens hela härskara, låter dig förföras till att tillbe dem och tjäna dem. Dem har HERREN, din Gud, tilldelat åt alla folk under hela himlen. 5 Mos. 17:3. 2 Kung. 21:5. Jer. 8:2.

20. Men er har HERREN tagit och fört ut ur smältugnen, ut ur Egypten, för att ni skall vara hans egendomsfolk, så som ni är i dag. 2 Mos. 19:5. 1 Kung. 8:51. Ps. 135:4. Jer. 11:4.

21. Och HERREN blev vred på mig för er skull och svor, att jag inte skulle gå över Jordan och inte komma in i det goda land, som HERREN, din Gud, ger dig till arvedel. 4 Mos. 20:12. 5 Mos. 1:37. 34:4.

22. Utan jag måste dö i detta land och jag får inte gå över Jordan. Men ni skall gå över och ta det goda landet i besittning.

23. Akta er, så att ni inte glömmer det förbund som HERREN, er Gud, har slutit med er, så att ni inte gör er en avgudabild, en gestalt i någon form, som HERREN, din Gud, har förbjudit dig.

24. Ty HERREN, din Gud, är en förtärande eld, en nitälskande Gud. 5 Mos. 9:3. Hebr. 12:29.

25. När du har fött barn och barnbarn, och ni har bott länge i landet, och försyndar er och gör en avgudabild, en gestalt i någon form, och gör det som är ont i HERRENS, din Guds, ögon och väcker hans vrede,

26. då tar jag i dag himmel och jord till vittnen mot er, att ni snart skall fullständigt förgås från det land, dit ni nu går över Jordan för att ta det i besittning. Ni skall inte leva länge där utan ni skall bli fullständigt utrotade. 3 Mos. 26:14f. 5 Mos. 28:15 f. 30:19.

27. Och HERREN skall skingra er bland folken, och bara ett litet antal av er skall bli kvar bland hedningarna, dit HERREN skall driva bort er. 5 Mos. 28:62f.

28. Där skall ni tjäna gudar, gjorda av människohänder, av trä och sten, som varken ser eller hör eller äter eller luktar. Ps. 115:4f. 135:15f.

29. Men om du där söker HERREN, din Gud, så skall du finna honom, om du söker honom av hela ditt hjärta och av hela din själ. Jes. 55:6. Jer. 29:13. Hos. 3:5.

30. När du är i nöd och allt detta drabbar dig i de yttersta dagar, om du då vänder dig till HERREN, din Gud, och lyder hans röst,

31. för HERREN, din Gud, är en barmhärtig Gud. Han skall inte överge dig, inte heller fördärva dig och inte heller glömma förbundet med dina fäder, som han med ed lovade dem. 5 Mos. 31:6. Jos. 1:5. Hebr. 13:5.

32. Fråga nu efter tider som varit, som varit före dig, från den dagen då Gud skapade människan på jorden. Fråga från himlens ena ände till den andra om det har skett något så stort som detta eller om man har hört talas om något liknande.

33. Har något folk hört Guds röst tala ut från mitten av elden så som du har hört, och förblivit vid liv?

2 Mos. 19:18f.

34. Eller har Gud försökt att gå och ta ett folk åt sig mitt ut ur ett annat folk genom prövningar, genom tecken och genom under, och genom krig, och genom stark hand och genom uträckt arm och genom stora, fruktansvärda gärningar, enligt allt detta som HERREN, din Gud, har gjort för dig i Egypten inför dina ögon?

35. Du har sett det, för att du skulle veta att endast HERREN är Gud, det finns ingen annan förutom honom.

36. Från himlen lät han dig höra sin röst för att undervisa dig. På jorden lät han dig se sin stora eld, och du hörde hans ord ut från mitten av elden.

37. Eftersom han älskade dina fäder, därför utvalde han deras säd* efter dem, och förde dig ut ur Egypten inför sin åsyn med sin stora kraft,

*efterkommande. 2 Mos. 13:16.

38. för att driva bort för dig folk, som är större och mäktigare än du, för att föra dig in och ge dig deras land till arvedel, så som det är i dag.

39. Därför skall du i dag veta och besinna i ditt hjärta att HERREN är Gud uppe i himlen och nere på jorden, det finns ingen annan. Jos. 2:11.

40. Därför skall du hålla hans stadgar och bud som jag i dag befäller dig, för att det skall gå väl för dig och dina barn efter dig och för att du länge skall få leva i det land, som HERREN, din Gud, ger dig för alltid.

41. Sedan avskilde Mose tre städer på denna sidan Jordan, mot soluppgången, 4 Mos. 35:6. 5 Mos. 19:2. Jos. 20:2.

42. så att en dråpare skall kunna fly dit, som oavsiktligt dödar någon och utan att han förut hatade honom. Han som flyr till någon av dessa städer får leva.

43. De var Beser i öknen på slättlandet för rubeniterna, Ramot i Gilead för gaditerna, och Golan i Basan för manassiterna. Jos. 20:8.

44. Detta är lagen som Mose lade fram för Israels barn.

45. Dessa är de vittnesbörd och stadgar och bud* som Mose talade

till Israels barn efter att de dragit ut ur Egypten, *KJV: domslut.

46. på denna sidan av Jordan i dalen mitt emot Bet-Peor, i Sihons, den amoreiska kungens land, som bodde i Hesbon, och som Mose och Israels barn slog efter att de hade dragit ut ur Egypten, 4 Mos. 21:24. 5 Mos. 1:4.

47. De intog hans land och Ogs land, kungens i Basan, de två amoreiska kungarna, på denna sidan Jordan, mot soluppgången, 4 Mos. 21:33. 5 Mos. 3:3.

48. från Aroer, som ligger vid stranden av Arnonfloden, och ända till berget Sion, det är Hermon,

49. och hela slättlandet på denna sidan om Jordan österut ända till havet vid Hedmarken nedanför Pisgas branter. 5 Mos. 3:17.

5 Kapitlet

De tio budorden upprepas på nytt.

Och Mose kallade samman hela Israel och sade till dem: Hör, Israel, de stadgar och bud*, som jag talar för era öron i dag. Lär er dem och håll dem och gör efter dem.

*KJV: domslut.

2. HERREN, vår Gud, slöt ett förbund med oss på Horeb.

2 Mos. 19:5. Mal. 4:4.

3. Det var inte med våra fäder HERREN slöt detta förbund, utan med oss som är här i dag, alla som nu lever.

4. Ansikte mot ansikte talade HERREN till er på berget ut från mitten av elden.

5. Vid det tillfället stod jag mellan HERREN och er, för att förkunna HERRENS ord för er, ty ni var rädda på grund av elden och gick inte upp på berget. Han sade: 2 Mos. 19:16, 20:18.

6. Jag är HERREN, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land, ur träldomshuset. 2 Mos. 20:2f.

7. Du skall inga andra gudar ha vid sidan av mig. Ps. 81:10, 97:7.

8. Du skall inte göra dig någon utskuren avgudabild eller något som liknar något av det som är uppe i himlen eller nere på jorden eller av det som är i vattnet under jorden.

9. Du skall inte böja* dig ner för dem eller tjäna dem. Ty jag, HERREN, din Gud, är en nitälskande Gud, som hemsöker fädernas missgärning på barnen intill tredje och fjärde led, på dem som hatar mig. *KXII: tillbe. 2 Mos. 34:5.

10. Men som visar barmhärtighet mot tusenden av dem som älskar mig och håller mina bud. Jer. 32:18.

11. Du skall inte missbruka HERRENS, din Guds, namn, ty HERREN skall inte låta den bli ostraffad som missbrukar hans namn. 3 Mos. 19:12, 24:16.

12. Håll sabbatsdagen så att du helgar den, så som HERREN, din Gud, har befallt dig.

13. Sex dagar skall du arbeta och göra alla dina sysslor.

14. Men den sjunde dagen, är HERRENS, din Guds, sabbat. Då skall du inte utföra något arbete, inte heller din son eller din dotter, din tjänare eller din tjänarinna, din ox eller din åsna eller något av din boskap, inte heller främlingen som finns i dina städer, för

att din tjänare och tjänarinna skall få vila liksom du.

1 Mos. 2:2. Hes. 20:12. Hebr. 4:4.

15. Kom ihåg att du var en slav i Egyptens land, och att HERREN, din Gud, förde dig ut därifrån med stark hand och uträckt arm. Därför har HERREN, din Gud, befallt dig att hålla sabbatsdagen.

16. Hedra din far och din mor, så som HERREN, din Gud, har befallt dig, så att du får leva länge och det må gå dig väl i det land som HERREN, din Gud, ger dig. 2 Mos. 20:12.

17. Du skall inte dräpa. 2 Mos. 20:13.

18. Du skall inte begå äktenskapsbrott*. *KXII: göra hor. 2 Mos. 20:14.

19. Du skall inte stjäla. 2 Mos. 20:15.

20. Du skall inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa. 2 Mos. 20:16.

21. Du skall inte ha begär till din nästas hustru, inte heller skall du ha begär till din nästas hus, hans åker, eller hans tjänare eller tjänarinna, hans oxar eller hans åsnor eller till något annat som tillhör din nästa. 2 Mos. 20:17.

22. Dessa ord talade HERREN med mäktig stämma till hela er menighet på berget, ut från mitten av elden, från molnet och töcknet, och han tillade inget mer. Han skrev dem på två stentavlor och gav dem åt mig.

23. Och det hände att när ni hörde rösten mitt ut ur mörkret, för berget brann i eld, att ni kom fram till mig, alla huvudmän för era stammar och era äldste,

24. och ni sade: Se, HERREN, vår Gud, har visat oss sin härlighet och sitt majestät, och vi har hört hans röst ut från mitten av elden. Vi har sett i dag att Gud talar med människan och

ändå får han leva. 5 Mos. 4:33.

25. Och nu, varför skall vi dö? Ty denna stora eld kommer att förtära oss. Om vi hör HERRENS, vår Guds, röst igen, då kommer vi att dö.

26. Ty vem finns bland allt kött, som har hört den levande Gudens röst tala ut från mitten av elden, som vi har gjort, och ändå förblivit vid liv? Dom. 13:22.

27. Träd du fram, och hör allt vad HERREN, vår Gud, skall säga och tala du till oss allt vad HERREN, vår Gud, talar till dig, så vill vi höra och göra efter det.

28. När ni talade till mig hörde HERREN vad ni sade, och HERREN sade till mig: Jag har hört vad detta folk har sagt, som de har talat till dig. De har talat rätt i allt som de har sagt.

29. O, att de hade ett sådant hjärta, att de fruktade mig och alltid höll alla mina bud, för att det skulle gå väl för dem och deras barn för evigt. Ps. 81:14.

30. Gå, säg till dem: Vänd tillbaka till era tält.

31. Men du skall stanna kvar här hos mig, och jag skall tala till dig alla de bud, stadgar och lagar* som du skall lära dem, för att de skall lyda dem i det land som jag ger dem till besittning. *KJV: domslut.

32. Därför skall ni vara noga med att göra det som HERREN, er Gud, har befallt er. Ni skall inte vika av, vare sig till höger eller till vänster.

33. Utan ni skall vandra på alla de vägar som HERREN, er Gud, har befallt er att gå, så att ni får leva och det går er väl och ni får ett långt liv i det land som ni skall ta i besittning.

6 Kapitlet

Om plikter mot Gud.

Dessa är de bud, stadgar och lagar*, som HERREN, er Gud, befälde mig att lära er, för att ni skall lyda dem i det land dit ni går för att ta det i besittning, *KJV: domslut.

2. att du skall frukta HERREN, din Gud, så att du håller alla hans stadgar och bud, som jag befäller dig, du och dina barn och dina barnbarn, i hela ditt liv, för att du skall få ett långt liv.

3. Därför hör nu Israel, och var noga med att följa dem, så att det går dig väl och så att ni kan bli mycket talrika, så som HERREN, dina fäders Gud, har lovat dig i det land som flödar av mjölk och honung.

2 Mos. 3:17, 13:5.

4. Hör Israel! HERREN, vår Gud, HERREN är en*.

*KXII: enig Herre. KJV: en HERRE.

5 Mos. 4:35. Mark. 12:29. 1 Kor. 8:4. Gal. 3:20.

5. Du skall älska HERREN, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft.

Matt. 22:37. Mark. 12:30. Luk. 10:27.

6. Dessa ord, som jag befäller dig i dag, skall du lägga på ditt hjärta.

7. Du skall inskräpa dem i dina barn, och tala om dem när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du stiger upp.

8. Du skall binda dem som ett tecken på din hand, och de skall vara som ett pannband* mellan dina ögon.

*ett läderband runt pannan, där Guds bud var skrivet på. 2 Mos. 13:16. 5 Mos. 11:18. Ords. 3:3, 6:21, 7:3.

9. Du skall skriva dem på dörrposterna i ditt hus och på dina portar.

10. Och det skall ske, när HERREN, din Gud, har fört dig in i det land, som han med ed lovade dina fäder, Abraham, Isak och Jakob, för att ge dig stora och vackra städer som du inte har byggt, Jos. 24:13.

11. och hus, fulla med allt gott, som du inte har fyllt, och uthuggna brunnar som du inte har huggit ut, och vingårdar och olivträd som du inte har planterat - när du då äter och blir mätt, 5 Mos. 8:10.

12. skall du akta dig så att du inte glömmer HERREN, som har fört dig ut ur Egyptens land, ut ur trädromshuset.

13. Du skall frukta HERREN, din Gud, och tjäna honom och vid hans namn skall du avlägga din ed.

5 Mos. 10:12, 20. Jes. 65:16. Jer. 12:16.

Matt. 4:10. Luk. 4:8.

14. Ni skall inte följa andra gudar, av de folks gudar som bor runt omkring er.

15. Ty HERREN, din Gud, är en nitälskande Gud mitt ibland er - så att inte HERRENS, din Guds, vrede upptänds mot dig och han utplånar dig från jordens yta.

16. Ni skall inte fresta HERREN, er Gud, som ni frestade honom i Massa.

2 Mos. 17:2, 7. Matt. 4:7. Luk. 4:12.

17. Ni skall noggrant hålla HERRENS, er Guds, bud och hans vittnesbörd och hans stadgar som han har befallt er.

18. Du skall göra det som är rätt och gott i HERRENS ögon, så att det må gå dig väl, och så att du kan få komma in och ta i besittning det goda

land, som HERREN med ed har lovat åt dina fäder, 1 Mos. 24:7, 26:3.

19. genom att han driver bort alla dina fiender för dig, så som HERREN har sagt. 2 Mos. 23:27f.

20. När din son i framtiden frågar dig och säger: Vad betyder de vittnesbörd, stadgar och lagar*, som HERREN, vår Gud, har befallt er? *KJV: domslut.

21. Då skall du säga till din son: Vi var Faraos slavar i Egypten, och HERREN förde oss ut ur Egypten med mäktig hand.

22. Inför våra ögon gjorde HERREN stora och förfärliga tecken och under i Egypten på farao och hela hans hus. 2 Mos. 7:3f.

23. Men oss förde han ut därifrån för att leda oss in, och ge oss det land som han med ed hade lovat våra fäder.

24. Och HERREN befallde oss att lyda alla dessa stadgar och att frukta HERREN, vår Gud, för att det alltid skulle gå oss väl och för att bevara oss vid liv, så som det har skett intill denna dag.

25. Det skall vara vår rättfärdighet, om vi noga följer alla dessa bud inför HERREN, vår Gud, så som han har befallt oss.

7 Kapitel

Befallning om att utrota kananeerna och deras avgudar. Frukta förbjudes, HERREN skall driva bort alla de andra folken för Israel.

När HERREN, din Gud, för dig in i det land du kommer till för att ta det i besittning, och har drivit

bort många folk för dig, hetiterna, girgaseerna, amoreerna, kananeerna, perisseerna, hiveerna och jebusiterna, sju folk som är större och mäktigare än du, 5 Mos. 31:3.

2. och när HERREN, din Gud, överlämnar dem inför dig, då skall du slå dem och fullständigt tillintetgöra dem. Du skall inte sluta förbund med dem och inte heller visa dem nåd.

2 Mos. 23:32, 34:12. 5 Mos. 20:16f.

3. Du skall inte heller gifta dig med dem. Din dotter skall du inte ge åt deras son, och inte heller ta deras dotter åt din son. Jos. 23:12.

4. Ty de skall få din son att vika av från att följa mig så att de kan tjäna andra gudar, och HERRENS vrede skall då upptändas mot er och han skall genast utplåna dig.

5. Utan så här skall ni göra med dem: Ni skall förstöra deras altaren, och bryta sönder deras bildstoder, och hugga ner deras lundar*, och bränna upp deras avgudabilder i eld.

*Alt. övers.: aseror, kananeiska gudinnabilder, Astarte.

2 Mos. 23:24, 34:13. 5 Mos. 12:2.

6. Ty du är ett heligt folk inför HERREN, din Gud. Dig har HERREN, din Gud, utvalt till att vara hans egendomsfolk framför alla folk som finns på jordens yta.

2 Mos. 19:5f. 5 Mos. 26:18. 1 Petr. 2:9.

7. HERREN har inte älskat er och inte heller utvalt er på grund av att ni var större än andra folk, ni var ju det minsta folket av alla.

8. Utan det var därför att HERREN älskade er och därför att han ville hålla den ed, som han hade svurit era fäder, som HERREN förde er

med mäktig hand och befriade er ut ur trädshuset ur faraos, den egyptiske kungens hand. 5 Mos. 10:15.

9. Därför skall du veta att HERREN, din Gud, är Gud, den trofaste Guden som håller sitt förbund och sin nåd i tusen släktled mot dem som älskar honom och håller hans bud. 2 Mos. 20:6, 34:7.

10. Men vedergäller dem rätt upp i ansiktet som hatar honom, genom att han förgör dem. Han skall inte dröja med den som hatar honom, han skall vedergälla honom rätt upp i ansiktet. 5 Mos. 5:9.

11. Därför skall du hålla de bud, stadgar och lagar* som jag befaller dig i dag, så att du gör efter dem. *KJV: domslut.

12. Och det skall ske, om ni hör dessa lagar* och håller dem och följer dem, att HERREN, din Gud, skall hålla det förbund och den barmhärtighet med dig, som han med ed har lovat dina fäder, *KJV: domslut. 3 Mos. 26:3f. 5 Mos. 28:1f.

13. Han skall älska dig, välsigna dig och föröka dig. Han skall också välsigna din livsfrukt och din marks frukt, din säd, ditt vin, din olja och tillväxten av din nötboskap och dina fårhjor dar i det land som han med ed har lovat dina fäder att ge dig.

14. Välsignad skall du vara framför alla folk. Ingen skall vara ofruktsam vare sig man eller kvinna bland er eller bland din boskap. 2 Mos. 23:26.

15. Och HERREN skall ta bort alla sjukdomar från dig. Ingen av Egyptens alla onda sjukdomar som du känner till skall han lägga på dig, utan han skall lägga dem på alla som hatar dig. 2 Mos. 15:26.

16. Och du skall utplåna alla de folk,

som HERREN, din Gud, överlämnar åt dig. Du skall inte skona dem och inte heller skall du tjäna deras gudar, för det skall bli en snara för dig.

17. Om du skulle säga i ditt hjärta: Dessa folk är större än jag, hur skall jag kunna fördriva dem?

18. Du skall inte vara rädd för dem, utan tänk på vad HERREN, din Gud, gjorde med Faraos och hela Egypten,

19. de stora prövningarna, som du såg med egna ögon, de tecken och under och den mäktiga hand och den uträckta arm, genom vilken HERREN, din Gud, förde dig ut därifrån. Så skall HERREN, din Gud, göra med alla de folk, som du fruktar för. 5 Mos. 4:34.

20. Dessutom skall HERREN din Gud sända getingar bland dem, till dess att de som är kvar och håller sig gömda för dig, blir utplånade. 2 Mos. 23:28. Jos. 24:12.

21. Låt dig inte skrämmas av dem, för HERREN, din Gud, är mitt ibland dig, en stor och fruktansvärd Gud.

22. Och HERREN, din Gud, skall steg för steg driva undan dessa folk för dig. Du skall inte förgöra dem på en gång, för att inte vildjuren skall föröka sig mot dig. 2 Mos. 23:30.

23. Men HERREN, din Gud, skall överlämna dem åt dig, och skall förgöra dem med en stor ödeläggelse tills de blir utrotade.

24. Och han skall ge deras kungar i din hand, och du skall utplåna deras namn under himmelen. Ingen skall kunna stå dig emot tills du har utrotat dem.

25. Deras avgudabilder av deras gudar skall du bränna upp i eld. Du skall inte ha begär efter det silver och guld, som är på dem, inte heller ta det till dig, så att du inte skall bli snärjd av det, för det är en styggelse* för HERREN, din Gud.

*något avskyvärt. 5 Mos. 12:3. Jos. 7:1f.

26. Du skall inte heller låta någon styggelse komma in i ditt hus, för att du inte också själv skall bli förbannad, så som den är, utan du skall fullständigt avsky den och hata den, för den är förbannad. 5 Mos. 13:17.

8 Kapitlet

Påminnelse om Guds välgärningar under ökenvandringen. Varning för olydnad mot HERREN.

Alla de bud som jag i dag befäller dig skall ni noga följa för att få leva och bli talrika och komma in och ta i besittning det land som HERREN med ed har lovat era fäder.

2. Tänk på hela den väg, som HERREN, din Gud, ledde dig under dessa fyrtio år i öknen, för att ödmjuka dig och pröva dig för att lära känna vad som var i ditt hjärta, om du ville hålla hans bud eller inte.

3. Han ödmjukade dig och lät dig hungra, och gav dig manna att äta, som varken du eller dina fäder kände till, för att han skulle låta dig förstå, att människan lever inte enbart av bröd, utan av alla ord som utgår från HERRENS mun. 2 Mos. 16:14f.

4 Mos. 11:7. Matt. 4:4. Luk. 4:4.

4. Dina kläder blev inte utslitna på dig

och din fot svullnade inte heller under dessa fyrtio år. 5 Mos. 29:5. Neh. 9:21.

5. Du skall veta i ditt hjärta att som en man fostrar sin son, så har HERREN, din Gud, fostrat dig.

Ords. 3:12. Hebr. 12:6.

6. Därför skall du hålla HERRENS, din Guds bud, så att du vandrar på hans vägar och fruktar honom.

7. Ty HERREN, din Gud, för dig in i ett gott land, ett land med vattenbäckar, källor och vattenådror som springer fram ur dalar och berg, 8. ett land med vete och korn, med vinstockar, fikonträd och granaträd, ett land med olivolja och honung, 9. ett land, där du utan brist skall kunna äta ditt bröd, där ingenting skall fattas dig, ett land där stenarna är järn och du kan bryta koppar ur bergen. 5 Mose 6:11.

10. När du har ätit och är mätt, då skall du prisa HERREN, din Gud, för det goda land han har gett åt dig.

11. Ta dig till vara, så att du inte glömmes HERREN, din Gud, genom att du inte håller hans bud, hans lagar och hans stadgar, som jag idag befäller dig,

12. så du inte när du har ätit och blivit mätt och har byggt vackra hus och bor i dem,

13. och din nötboskap och dina får förökar sig, och ditt silver och ditt guld förökas och allt vad du har förökas,

14. att ditt hjärta bli högmodigt, och du glömmes HERREN, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land, ut ur trälldomshuset,

15. som har lett dig genom den stora

och fruktansvärda öknerna, bland giftiga* ormar och skorpioner, och förtorkad mark där inget vatten fanns och som lät vatten flöda fram åt dig ur den flinthårda klippan,

*KJV och KXII: brännande. 2 Mos. 17:6.

4 Mos. 20:11, 21:6. Ps. 78:16.

16. som gav dig manna att äta i öknerna, som dina fäder inte kände till, för att han skulle ödmjuka dig och pröva dig, så att han kunde göra gott mot dig till slut, 2 Mos. 16:15f.

17. och du säger i ditt hjärta: Min kraft och min hands styrka har skaffat mig denna rikedom,

18. utan du skall komma ihåg HERREN, din Gud, för det är han som har gett dig kraft att skaffa dig rikedom, för att han skulle upprätthålla sitt förbund, som han med ed har lovat dina fäder, så som det är i dag.

19. Och det skall ske, om du på något sätt glömmet HERREN, din Gud, och följer efter andra gudar och tjänar dem och tillber dem, så vittnar jag mot er i dag att ni sannerligen skall förgås.

20. På samma sätt som hedningarna, som HERREN förgör för er, så skall ni förgås, därför att ni inte var lydiga mot HERRENS, er Guds, röst.

9 Kapitlet

Tillbakablick på Israels olydnad.

Hör, Israel! I dag skall du gå över Jordan för att underlägga dig folk, större och mäktigare än du själv,

stora städer med skyhöga murar,
2. ett stort och högväxt folk, anakiterna, som du känner till och om vilken du har hört sägas: Vem kan stå emot Anaks barn?

4 Mos. 13:29, 34.

3. Därför skall du veta i dag att HERREN, din Gud, är den som går framför dig som en förtärande eld. Han skall förgöra dem och han skall underkuva dem för dig, och du skall driva ut dem och genast utrota dem, så som HERREN har sagt till dig.

5 Mos. 4:24. Hebr. 12:29.

4. Efter att HERREN, din Gud, har drivit undan dem för dig får du inte tänka i ditt hjärta och säga: För min rättfärdighets skull har HERREN fört mig in i detta land för att ta det i besittning, utan det är på grund av dessa hedningars ondska att HERREN driver undan dem för dig.

1 Mos. 15:16.

5. Det är inte på grund av din rättfärdighet eller ditt hjärtas uppriktighet som du får komma till deras land, utan det är på grund av dessa hedningars ondska som HERREN, din Gud, driver undan dem för dig och för att hålla de ord som HERREN med ed har lovat dina fäder, Abraham, Isak och Jakob.

1 Mos. 12:7, 13:15, 28:13.

6. Därför skall du veta att det inte är för din rättfärdighets skull som HERREN, din Gud, ger dig detta goda land till besittning, för du är ett styvnackat* folk. *trotsigt.

7. Kom ihåg och glöm inte, hur du i öknerna väckte HERREN, din Guds vrede. Från den dagen, då du drog ut ur Egyptens land, ända tills ni kom

till denna plats, har ni varit trotsiga mot HERREN. 2 Mos. 14:11f, 16:2f.

8. Också vid Horeb väckte ni HERRENS vrede, och HERREN blev vred på er, så att han ville utplåna er.

2 Mos. 32:10.

9. När jag hade gått upp på berget för att ta emot stentavlorna, tavlorna till det förbund, som HERREN hade slutit med er, då stannade jag på berget i fyrtio dagar och fyrtio nätter utan att varken äta bröd eller dricka vatten.

2 Mos. 24:18, 34:28.

10. HERREN gav mig de båda stentavlorna, skrivna med Guds finger. På dem stod alla de ord, som HERREN hade talat till er på berget ut från mitten av elden, den dag då ni var samlade där.

2 Mos. 19:18, 31:18. 5 Mos. 4:11.

11. Och det skedde, när de fyrtio dagarna och de fyrtio nätterna var till ända, att HERREN gav mig de båda stentavlorna, förbundstavlorna.

12. Och HERREN sade till mig: Stå upp och skynda dig ner härifrån, för ditt folk, som du har fört ut ur Egypten, har handlat fördärvligt. De har snabbt vikit av från den väg som jag har befallt dem. De har gjort sig en gjuten avgudabild.

2 Mos. 32:7f.

13. Vidare talade HERREN till mig och sade: Jag har sett detta folk, och se, det är ett styvnackat* folk. *trotsigt.

14. Dra dig tillbaka från mig så att jag kan förgöra dem och utplåna deras namn under himmelen. Och jag vill göra dig till ett folk, mäktigare och större än detta.

2 Mos. 32:10.

15. Då vände jag mig och gick ner från berget, och berget brann i eld och förbundets två tavlor hade jag i

mina båda händer.

16. Då såg jag, och se, ni hade syndat mot HERREN, er Gud. Ni hade gjort er en gjuten kalv. Ni hade snabbt vikit av från den väg, som HERREN hade befallt er.

17. Och jag tog de två tavlorna och kastade dem ifrån mig med båda händerna och slog sönder dem inför era ögon.

18. Jag föll ner inför HERREN, så som den förra gången, i fyrtio dagar och fyrtio nätter utan att varken äta bröd eller dricka vatten, för alla era synders skull, som ni hade begått genom att göra det som var ont i HERRENS ögon, till att väcka hans vrede.

19. Ty jag fruktade för den ilska och glödande vrede, med vilken HERREN var vred på er, så att han ville utplåna er. Och HERREN lyssnade till mig även den gången.

20. Också på Aron var HERREN mycket vred och ville utrota honom, och jag bad samtidigt även för Aron.

21. Och jag tog er synd, kalven som ni hade gjort, och brände upp den i eld, och krossade den och malde den grundligt, tills den blev till fint stoft*. Stoftet* från den kastade jag sedan i bäcken som rann ner från berget.

*damm. 2 Mos. 32:20.

22. Också i Tabeera, i Massa och i Kibrot-Hattaava väckte ni HERRENS vrede.

2 Mos. 17:7. 4 Mos. 11:3, 34.

23. Likadant var det när HERREN sände er från Kadesh-Barnea och sade: Dra upp och erövra det land som jag har gett er. Då var ni upproriska mot HERRENS, er Guds,

befallning och trodde honom inte och lydde inte hans röst. 4 Mos. 13:3f.

24. Ni har varit upproriska mot HERREN från den dag då jag lärde känna er.

25. Då föll jag ner inför HERREN, i fyrtio dagar och fyrtio nätter, så som jag föll ner den förra gången, eftersom HERREN hade sagt att han skulle utplåna er. 2 Mos. 32:11f, 34:9. 4 Mos. 14:13f.

26. Därför bad jag till HERREN och sade: O Herre* GUD, förgör inte ditt folk och din arvedel, som du i din storhet har befriat och som du med mäktig hand har fört ut ur Egypten.

*hebr. adonai.

27. Tänk på dina tjänare, Abraham, Isak och Jakob. Se inte på detta folks hårdhet, inte heller på deras ondska och inte heller på deras synd.

28. För att det landet varifrån du förde ut oss från inte skall säga: Därför att HERREN inte kunde föra dem in i det land som han hade lovat dem, och därför att han hatade dem, förde han ut dem för att döda dem i öknen.

4 Mos. 14:16.

29. Ty de är ditt folk och din arvedel som du har fört ut med din mäktiga kraft och med din uträckta arm.

10 Kapitlet

De nya stentavlorna. Arons död.

Uppmaning till hörsamhet mot Guds bud.

1. På den tiden sade HERREN till mig: Hugg ut åt dig två stentavlor, likadana som de förra, och kom upp

till mig på berget, och gör dig en ark av trä.

2 Mos. 34:1.

2. Och jag skall skriva på tavlorna de ord som var på de första tavlorna, som du slog sönder, och du skall lägga dem i arken.

2 Mos. 32:19. 5 Mos. 9:10.

3. Och jag gjorde en ark av akacieträ och högg ut två stentavlor, sådana som de förra, och jag gick upp på berget med de två tavlorna i min hand.

4. Han skrev på tavlorna detsamma som var skrivet förra gången, de tio budorden, som HERREN hade talat till er på berget ut från mitten av elden, på den dag då ni var samlade där. Och HERREN gav dem till mig.

2 Mos. 32:16.

5. Så vände jag om och gick ner från berget och lade tavlorna i arken, som jag hade gjort, och där är de, så som HERREN hade befallt mig.

6. Och Israels barn bröt upp från Beerot-Bene-Jaakan och kom till Mosera. Där dog Aron och där blev han begravd, och hans son Eleasar blev präst i hans ställe.

4 Mos. 20:25-28. 33:38.

7. Därifrån drog de till Gudgoda och från Gudgoda till Jotbata, ett land med vattenbäckar.

8. På den tiden avskilde HERREN Levi stam till att bära HERRENS förbundsark, till att stå inför HERREN att tjäna honom och välsigna i hans namn, så som ännu sker.

4 Mos. 3:6f.

9. Därför fick Levi ingen lott eller arvedel bland sina bröder. HERREN är hans arvedel, så som HERREN, din Gud, har lovat honom.

4 Mos. 18:20. 5 Mos. 18:1. Jos. 18:7.

10. Jag stannade på berget fyrtio

dagar och fyrtio nätter som förra gången, och HERREN lyssnade till mig även denna gång. HERREN ville inte förgöra dig. 2 Mos. 32:11-14, 34:28.

5 Mos. 9:25.

11. HERREN sade till mig: Res dig upp och bege dig iväg i spetsen för folket, så att de kan komma in och ta i besittning det land, som jag med ed har lovat deras fäder att ge dem.

12. Och nu, Israel, vad är det som HERREN, din Gud, begär av dig annat än att du fruktar HERREN, din Gud, och vandrar på alla hans vägar och älskar honom och tjänar HERREN, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ,

13. att du håller HERRENS bud och hans stadgar, som jag i dag befäller dig, för att det skall gå dig väl?

14. Se, himlen och himlarnas himmel, är HERRENS, din Guds, och jorden med allt vad den rymmer.

15. Men det var bara dina fäder HERREN hade behag till, så att han älskade dem, och han valde ut deras säd* efter dem, nämligen er, framför alla andra folk, så som det är i dag.

*efterkommande.

16. Omskär därför ert hjärtas förhud, och var inte längre styvackade*!

*trotsiga. 5 Mos. 30:6. Jer. 4:4. Apg. 7:51.

Rom. 2:29. Kol. 2:11.

17. Ty HERREN, er Gud, är gudarnas Gud och herrarnas HERRE, en stor Gud, mäktig och fruktansvärd, som inte har anseende till personen och inte tar mutor,

18. som ger den faderlösa och änkan deras rätt och som älskar främlingen och ger honom mat och kläder.

19. Därför skall ni älska främlingen

för ni har själva varit främlingar i Egyptens land. 2 Mos. 22:21. 3 Mos. 19:34.

20. HERREN, din Gud, skall du frukta, honom skall du tjäna och honom skall du hålla dig till, och vid hans namn skall du avlägga din ed.

Matt. 4:10. Luk. 4:8.

21. Han är din lovprisning och han är din Gud, som med dig har gjort dessa stora och fruktansvärda ting, som du med egna ögon har sett.

22. Sjuttio personer var dina fäder när de drog ner till Egypten, men nu har HERREN, din Gud, gjort dig lika talrik som stjärnorna på himlen.

11 Kapitel

Fortsatta förmaningar till lydnad mot Guds bud.

Därför skall du älska HERREN, din Gud, och alltid hålla det han ålagt dig, hans stadgar, hans lagar och hans bud.

2. I dag skall ni veta, för jag talar inte till era barn, som inte har känt och som inte har sett HERRENS, er Guds, fostran, hans storhet, hans mäktiga hand och uträckta arm,

3. och hans tecken och gärningar, som han gjorde bland egyptierna mot farao, kungen i Egypten, och mot hela hans land,

4. och vad han gjorde med egyptiernas här, med deras hästar och med deras stridsvagnar, hur han lät Röda havets vatten strömma över dem när de förföljde er, och hur HERREN gjorde slut på dem för alltid, 2 Mos. 14:23f.

5. och vad han gjorde med er i öknen, ända tills ni kom till denna plats,

6. och vad han gjorde med Datan och Abiram, söner till Eliab, Rubens son, hur jorden öppnade sitt gap, och slukade dem och deras hushåll, deras tält och alla deras ägodelar som tillhörde dem, mitt ibland hela Israel.

4 Mos. 16:31f, 26:10f. Ps. 106:17.

7. Ty era ögon har sett alla de väldiga gärningar som HERREN har gjort.

8. Därför skall ni hålla alla bud som jag i dag befäller er så att ni kan bli starka och gå in och inta det land dit ni skall dra för att ta det i besittning,

9. och så att ni får leva länge i det land som HERREN med ed lovade era fäder att ge åt dem och åt deras efterkommande, ett land som flödar av mjölk och honung.

10. Ty det land som du kommer till för att ta det i besittning är inte som Egyptens land, som ni drog ut ifrån, där du sådde din säd och gick och vattnade den liksom i en köksträdgård.

11. Utan det land dit ni drar för att ta i besittning är ett land med berg och dalar, som vattnas av himlens regn.

5 Mos. 8:7.

12. Ett land, som HERREN, din Gud, vårdar sig om. HERRENS, din Guds, ögon vakar ständigt över det, från årets början ända fram till årets slut.

13. Och det skall ske, om ni noga lyssnar till mina bud som jag i dag befäller er, att älska HERREN, er Gud, och tjäna honom av hela ert hjärta och av hela er själ,

14. så skall jag ge regn åt ert land i rätt tid, höstregn* och vårregn*, så att du kan skörda din säd, ditt vin och din olja. *KXII: arla och särlaregn.

5 Mos. 28:12. Jer. 5:24. Joel 2:23.

15. Och jag skall ge gräs på din mark åt din boskap, så du kan äta och bli mätt.

16. Akta er, så att inte era hjärtan blir förförda, så att ni avfaller och tjänar andra gudar och tillber dem,

17. för då upptänds HERRENS vrede mot er och han stänger till himlen, så att inget regn faller och marken inte ger någon gröda, och ni blir snart utrotade ur det goda land som HERREN ger er.

18. Därför skall ni lägga dessa mina ord på ert hjärta och på er själ och bind dem som ett tecken på er hand, och låt dem vara som ett pannband* mellan era ögon. *ett läderband runt pannan, där Guds bud var skrivet på.

5 Mos. 6:8f.

19. Och ni skall lära ut dem till era barn genom att tala om dem när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du står upp. 5 Mos. 4:9, 6:7.

20. Du skall skriva dem på dörrposterna i ditt hus och på dina portar.

21. För att ni och era barn skall få leva länge i det land, som HERREN med er har lovat era fäder att ge dem, så länge som himlens dagar varar över jorden.

22. Ty om ni noga håller alla dessa bud som jag befäller er att följa, så att ni älskar HERREN, er Gud, och vandrar på alla hans vägar och håller er till honom,

23. då skall HERREN driva bort alla dessa folk för er, och ni skall erövrastörre och mäktigare folk än ni är.

24. Varje ort där ni sätter er fot* skall bli er. Från öknen och Libanon, från floden, floden Euftrat, ända till havet i väst skall ert område sträcka sig.

*ordagrant: fotsula. 2 Mos. 23:31.

4 Mos. 34:2f. Jos. 1:3f, 14:9.

25. Ingen skall kunna stå er emot. HERREN, er Gud, skall lägga skräck och fruktan för er över varje land, som ni beträder, så som han har lovat er.

2 Mos. 23:27.

26. Se, jag ställer er i dag inför välsignelse och förbannelse:

27. Välsignelse, om ni lyder HERRENS, er Guds, bud som jag idag befäller er,

5 Mos. 28:2.

28. och förbannelse, om ni inte lyder HERRENS, er Guds bud, utan avfaller ifrån den väg jag idag befäller er och följer andra gudar som ni inte känner.

5 Mos. 28:15f.

29. Och det skall ske när HERREN, din Gud, har fört dig in i det land som du går för att ta det i besittning, skall du uttala välsignelsen på berget Gerissim och förbannelsen på berget Ebal.

5 Mos. 27:12f. Jos. 8:33f.

30. Ligger inte dessa på andra sidan om Jordan, på vägen mot solnedgången, i kananeernas land, som bor på Hedmarken mitt emot Gilgal, vid Mores terebintlund?

1 Mos. 12:6.

31. Ty ni skall gå över Jordan och komma in för att ta i besittning det land, som HERREN, er Gud, ger er, och ni skall inta det och bosätta er där.

32. Ni skall vara noga med att följa alla stadgar och lagar som jag lägger fram för er i dag.

5 Mos. 5:32.

12 Kapitlet

Gudstjänstföreskrifter. Varning för avgudadyrkan.

1. Dessa är de stadgar och lagar som ni skall vara noga med att följa i det land, som HERREN, dina fäders Gud, ger dig till att ta i besittning, så länge ni lever på jorden.

2. Ni skall i grund förstöra alla de platser där hedningarna som ni fördriver har tjänat sina gudar, på de höga bergen och på höjderna och under alla gröna träd.

5 Mos. 7:5.

3. Ni skall riva ner deras altaren och bryta sönder deras stenstoder och bränna upp deras lundar* i eld, och deras avgudabilder skall ni hugga ner och utplåna deras namn från dessa platser.

*Alt. övers.: aseror,

kananeiska gudinnabilder, Astarte.

4. Ni skall inte tjäna HERREN, er Gud, på deras sätt,

5. utan den plats som HERREN, er Gud, väljer ut bland alla era stammar för att där fästa sitt namn, denna hans boning skall ni söka och dit skall du gå.

2 Mos. 20:24.

6. Dit skall ni föra era brännoffer och era slaktoffer, ert tionde och era upphöjelseoffer, era löftesoffer och era frivilliga offer och det förstfödda av er nötboskap och av era får.

7. Och där skall ni äta inför HERREN, er Gud, och glädja er, ni och ert husfolk, över allt vad ni har förvärvat som HERREN, din Gud, har välsignat dig med.

8. Ni skall inte göra allt det som vi

gör här i dag, där var och en gör vad som är rätt i hans egna ögon.

9. Ni har ju ännu inte kommit till ro och till den arvedel, som HERREN, din Gud, skall ge dig.

10. Men när ni går över Jordan och bor i det land, som HERREN, er Gud, skall ge er till arvedel och han har låtit er få ro för alla era fiender runt omkring, så att ni bor i trygghet,

11. då skall det bli en plats, som HERREN, er Gud, skall välja ut till boning för sitt namn. Dit skall ni föra allt det som jag befäller er, era brännoffer och era slaktoffer, ert tionde, era händers upphöjelseoffer och alla era utvalda löftesoffer som ni lovar HERREN. 1 Kung. 8:29. 2 Krön. 7:12f.

12. Och ni skall glädja er inför HERREN, er Gud, ni och era söner och era döttrar, era tjänare och era tjänarinnor och leviten som finns inne i era städer, eftersom han inte har någon lott eller arvedel med er.

4 Mos. 18:20f. 5 Mos. 10:9, 18:1.

13. Akta dig så att du inte offerar dina brännoffer på vilken plats som helst.

14. Utan på den plats som HERREN väljer ut hos en av dina stammar, där skall du offra dina brännoffer och där skall du göra allt vad jag befäller dig.

15. Men du kan slakta och äta kött inom alla dina städer så mycket du vill, allt efter den välsignelse, som HERREN, din Gud, har gett dig. Den orene såväl som den rene kan äta av det, så som av gasell eller hjort.

16. Men blodet får ni inte äta. Ni skall hälla ut det på marken som

vatten. 1 Mos. 9:4. 3 Mos. 3:17. 5 Mos. 15:23.

17. Du får inte inne i dina städer äta tionden av din säd, av ditt vin och av din olja, eller det förstfödda av din nötboskap och dina får, inte heller något av dina löftesoffer som du har lovat, inte heller av dina frivilliga offer eller av dina händers upphöjelseoffer.

18. Utan du skall äta sådant inför HERREN, din Gud, på den plats som HERREN, din Gud, skall välja ut, du och din son och din dotter, din tjänare och din tjänarinna och leviten som finns inne i dina städer. Och du skall glädja dig inför HERREN, din Gud, över allt det du företar dig.

19. Så länge du lever på jorden skall du akta dig så att du inte försummar leviten. 5 Mos. 14:27.

20. När HERREN, din Gud, utvidgar dina gränser så som han har lovat dig, och du säger: Jag vill äta kött, eftersom din själ har lust att äta kött, så får du äta så mycket kött som din själ har lust till.

21. Om den plats som HERREN, din Gud, har valt ut till att där fästa sitt namn ligger för långt bort för dig, så kan du slakta av din nötboskap och av dina får som HERREN har gett dig, så som jag har befallt dig och du skall äta det i dina städer så mycket som din själ har lust till.

22. Så som man äter gasell eller hjort, så skall du äta det. Både den orene och den rene får äta av det.

23. Var bara säker på att du inte äter blodet, för blodet är livet, och du får inte äta livet tillsammans med köttet.

1 Mos. 9:4. 3 Mos. 7:26, 17:11.

24. Du skall inte äta det, utan du skall hälla ut det på marken, så som vatten.

25. Du skall inte äta det, för att det må gå väl för dig och dina barn efter dig, när du gör det som är rätt i HERRENS ögon.

26. Bara dina heliga ting som du har, och dina löftesoffer, skall du ta med och komma till den plats, som HERREN skall välja ut.

27. Och du skall offra dina brännoffer, köttet och blodet, på HERRENS, din Guds, altare. Blodet av dina slaktoffer skall utgjutas på HERRENS, din Guds, altare, men köttet skall du äta.

28. Var noga med att lyda alla dessa bud som jag befäller dig, så att det till evig tid må gå väl för dig och dina barn efter dig, när du gör det som är gott och rätt i HERRENS, din Guds, ögon.

29. När HERREN, din Gud, utrotar de folk för dig, som du kommer till för att erövrade och du tar över platser efter dem och bor i deras land,

30. så skall du akta dig, så att du inte faller i snaran genom att följa efter dem, sedan de har blivit utrotade för dig, och att du inte frågar efter deras gudar och säger: Hur tjänade dessa folk sina gudar? Jag vill göra på samma sätt. 5 Mos. 18:9. Jos. 23:7. Ps. 106:35f.

31. Du skall inte göra så mot HERREN, din Gud. För allt som är avskyvärt för HERREN, som han hatar, har de gjort åt sina gudar, för till och med sina söner och döttrar bränner de upp i eld åt sina gudar. 3 Mos. 18:21. Ps. 106:37.

32. Allt det jag befäller er skall ni

vara noga med att följa. Du skall inte lägga något till det och inte heller ta något därifrån.

5 Mos. 4:2. Ords. 30:6. Upp. 20:18f.

13 Kapitlet

Varning för falska profeter och avguderier.

Om en profet eller en drömmare som har drömmar träder fram hos dig och ger dig ett tecken eller ett under,

2. och det tecknet eller undret inträffar som han talade med dig om och han säger: Låt oss följa efter andra gudar, som du inte känner, och låt oss tjäna dem,

3. då skall du inte lyssna på den profetens ord eller den drömmaren som har drömmar, för HERREN, er Gud, sätter er på prov för att få veta om ni älskar HERREN, er Gud, av hela ert hjärta och av hela er själ.

4. HERREN, er Gud, skall ni följa och honom skall ni frukta, hans bud skall ni hålla, hans röst skall ni lyda, honom skall ni tjäna och honom skall ni hålla er till.

5. Men den profeten eller den drömmaren som har drömmar skall dödas, eftersom han predikade avfall från HERREN, er Gud, som har fört er ut ur Egyptens land och friköpt er ur trälldomshuset och han ville driva dig bort från den väg, som HERREN, din Gud, har befallt dig att gå. Så skall du rensa bort det onda som finns bland dig. 5 Mos. 18:20.

6. Om din bror, din mors son, eller

din son eller din dotter eller hustrun i din famn, eller din vän som är för dig så som ditt eget liv*, i hemlighet vill förleda dig och säger: Låt oss gå och tjäna andra gudar som varken du eller dina fäder har känt, *KJV: själ. KXII: hjärta.

7. de folkens gudar som finns runt omkring er, nära till dig eller fjärran från dig, från jordens ena ände till den andra,

8. så skall du inte gå med på det och inte heller lyssna på honom, inte heller skall du se med medlidande på honom, inte heller skall du skona honom och inte heller skall du gömma honom.

9. Utan du skall sannerligen döda honom. Först skall din hand vara mot honom för att döda honom och sedan hela folkets hand. 5 Mos. 17:2f.

10. Du skall stena honom med stenar tills han dör, eftersom han har försökt driva dig bort från HERREN, din Gud, som har fört dig ut från Egyptens land, ut ur trälldomshuset.

11. Och hela Israel skall höra detta och frukta, och skall inte mer göra något sådant ont bland er.

12. Om du får höra i någon av dina städer, som HERREN, din Gud, har gett dig att bo i, att man säger:

13. några män, Belials* barn bland er, har gått ut och har förlett stadens invånare genom att säga: Låt oss gå och tjäna andra gudar, som ni inte känner, *ondskans barn.

14. då skall du höra efter, undersöka och noggrant fråga om det. Och se, om det visar sig vara sant och kan bekräftas att något så avskyvärt har skett ibland er,

15. så skall du sannerligen slå den stadens invånare med svärdsegg och fullständigt utplåna allt som finns i den och med svärdsegg även dess boskap.

16. Och du skall samla ihop allt bytet mitt på torget och bränna upp staden helt och hållet i eld tillsammans med allt bytet för HERREN, din Gud. Den skall förbli en ruinhög för evigt och får aldrig byggas upp igen.

17. Ingenting av det som är förbannat får bli kvar i din hand, så att HERREN kan vända sig ifrån sin glödande vrede och visa dig barmhärtighet och förbarma sig över dig och föröka dig, så som han med ed har lovat dina fäder,

18. när du lyssnar till HERRENS, din Guds, röst, så att du håller alla hans bud som jag befäller dig i dag och gör det som är rätt i HERRENS, din Guds, ögon.

14 Kapitlet

Förbudna sorgtecken. Rena och orena djur. Tionden.

Ni är HERRENS, er Guds, barn. Ni skall inte rista er blodiga eller göra er skalliga ovanför pannan för de döda. 3 Mos. 19:27f, 21:5.

2. Ty du är ett folk som är helgat åt HERREN, din Gud, och HERREN har utvalt dig till att vara hans egendomsfolk framför alla folk på jorden. 2 Mos. 19:5. 5 Mos. 7:6f, 26:18.

3. Du skall inte äta något avskyvärt.

4. Dessa är de djur som ni får äta: oxe, får och get, 3 Mos. 11:2f.

5. dovhjort, gasell, rådjur, stenget, vildoxe, antilop och vildfår.

6. Och alla djur som har helt tvekluvna klövar och som idisslar får ni äta.

7. Men dessa får ni inte äta av dem som idisslar eller har tudelade klövar: kamelen, haren och klippgrävlingen, för de idisslar men har inte tudelade klövar. De är orena för er.

8. Och svinet för det har visserligen kluvna klövar men idisslar inte. Det är orent för er. Ni får inte äta av deras kött och deras döda kroppar får ni inte vidröra.

9. Detta får ni äta av allt som lever i vatten: allt som har fenor och fjäll får ni äta. 3 Mos. 11:9.

10. Men allt det som inte har fenor och fjäll får ni inte äta. Det är orent för er.

11. Alla rena fåglar får ni äta.

12. Men dessa är de som ni inte får äta: örnen, lammgamen, havsörnen,

13. gamen, gladan och falken efter sitt slag,

14. alla slags korpar,

15. berguven, ugglan, fiskmåsen och höken efter sitt slag,

16. kattugglan, tornugglan, tinsemetfågeln,

17. pelikanen, asgamen, dykfågeln,

18. storken, hägern efter sitt slag, härfågeln och fladdermusen.

19. Och alla flygande småkryp är orena för er. De får inte ätas. 3 Mos. 11:21.

20. Men alla rena fåglar får ni äta.

21. Ni skall inte äta något självdött. Du kan ge det åt främlingen som finns inne i dina städer, så att han kan äta det eller sälja det till en utlänning.

Ty du är ett folk som är helgat åt HERREN, din Gud. Du skall inte koka en killing i sin mors mjölk.

2 Mos. 23:19.

22. Av all den säd du skördar, från det som åkern ger varje år, skall du troget ge tionde. 3 Mos. 27:30.

23. Du skall äta inför HERREN, din Gud, på den plats som han skall välja ut och där han vill låta sitt namn bo, tiondet av din säd, av ditt vin och av nötboskap och av dina får, så att du lär dig att alltid frukta HERREN, din Gud. 5 Mos. 12:18.

24. Och om vägen är för lång för dig, så att du inte förmår att bära med dig det, och om den platsen som HERREN, din Gud, väljer ut för att där fästa sitt namn är för avlägsen från dig, när HERREN, din Gud, har välsignat dig,

25. då skall du sälja det för pengar och ta pengarna i din hand och du skall gå till den plats som HERREN, din Gud, väljer ut,

26. och köpa för pengarna allt som din själ har lust till, vare sig nötboskap, får, vin, stark dryck eller vad det än är som din själ önskar, och du skall äta där inför HERREN, din Gud, och du skall glädja dig, du och ditt husfolk.

27. Leviten som finns inne i dina städer, får du inte överge, för han har ingen lott eller arvedel med dig.

5 Mos. 12:12f.

28. Vid slutet av det tredje året skall du bära fram allt tionde av årets skörd och lägga upp det inne i dina städer,

5 Mos. 26:12.

29. och leviten, eftersom han inte har någon lott eller arvedel tillsammans med dig, och främlingen och den faderlösa och änkan, som finns inne i dina städer, skall komma och äta sig mätta, så att HERREN, din Gud, kan välsigna dig i allt det arbete som du utför med dina händer.

4 Mos. 18:24. 5 Mos. 24:19. Ords. 10:22.

15 Kapitlet

Friåret, lån till de fattiga, lagen om slavar, förstfödda husdjur.

Vid slutet av vart sjunde år skall du avskrivna skulder. 2 Mos. 23:10f. 3 Mos. 25:3f.

2. Så skall avskrivningen gå till: Varje långivare som lånat ut något till sin nästa, skall efterskänka sin fordran. Han får inte kräva in det av sin nästa eller av sin broder, eftersom HERRENS skuldavskrivning har kungjorts.

3. Av en utlänning får du kräva, men det som din broder är skyldig skall du efterskänka,

4. förutom när det inte finns någon fattig bland er, för HERREN skall rikligen välsigna dig i det land, som HERREN, din Gud, ger dig till besittning som din arvedel,

5. bara om du noggrant lyssnar till HERRENS, din Guds, röst, så att du noga följer alla dessa bud, som jag befäller dig idag.

6. Ty HERREN, din Gud, skall välsigna dig som han har lovat dig. Du skall ge lån åt många folk, men själv skall du inga lån ta, och du skall råda över många folk, men de skall inte råda över dig. 5 Mos. 28:12f.

7. Om det finns någon fattig bland dina bröder i någon av dina städer i ditt land, som HERREN, din Gud, ger dig, så skall du inte förhärda ditt hjärta och inte heller tillsluta din hand för din fattige broder, 3 Mos. 25:35.

8. utan du skall villigt öppna din hand för honom och villigt låna honom så mycket han behöver i sin brist. Matt. 5:42. Luk. 6:34.

9. Akta dig så att inte en tanke* uppstår i ditt onda hjärta, som säger: Det sjunde året, avskrivningsåret, är nära och du ser med ont öga på din fattige broder och inte ger honom något, och han ropar till HERREN mot dig och det blir till synd för dig.

*KXII: så att det inte i ditt hjärta ligger ett Belials ord.

10. Du skall villigt ge åt honom och inte gräma dig i ditt hjärta när du ger åt honom, för på grund av detta skall HERREN, din Gud, välsigna dig i allt du gör och i allt du företar dig.

11. För det kommer aldrig att saknas fattiga i landet. Därför befäller jag dig och säger: Du skall villigt öppna din hand för din broder, för den fattige och nödlidande i ditt land.

Matt. 26:11. Mark. 14:7. Joh. 12:8.

12. Om din broder, en hebreisk man eller en hebreisk kvinna, blir såld till dig och tjänar dig i sex år, så skall du på det sjunde året frige honom.

2 Mos. 21:2f. 3 Mos. 25:39f. Jer. 34:14.

13. Och när du friger honom, skall du inte låta honom gå tomhänt,

14. utan du skall förse honom rikligt från din hjord, från din tröskplats och från din vinpress. Du skall ge honom av det, som HERREN, din Gud, har välsignat dig med.

15. Kom ihåg att du var en slav i

Egyptens land, och att HERREN, din Gud, befriade dig. Därför befaller jag dig detta i dag.

16. Men om det sker att han säger till dig: Jag vill inte gå från dig, eftersom han älskar dig och ditt hus och därför att han har det bra hos dig,

2 Mos. 21:5f.

17. då skall du ta en syl och sticka den i hans öra in i dörren, och han skall vara din tjänare för alltid. På samma sätt skall du göra med din tjänarinna.

18. Du skall inte gräma dig över att du måste släppa honom fri, för han har varit värd dubbelt så mycket som någon avlönad arbetare när han tjänat dig under sex år. Och HERREN, din Gud skall välsigna dig i allt vad du gör.

19. Allt förstfött av hankön som föds av din nötboskap och av dina får skall du helga åt HERREN, din Gud. Du skall inte utföra något arbete med det förstfödda av din nötboskap och inte heller klippa det förstfödda av dina får. 2 Mos. 13:2, 34:19. 4 Mos. 3:13, 8:17.

20. Varje år skall du och ditt husfolk äta det inför HERREN, din Gud, på den plats som HERREN väljer ut.

21. Men om det har något lyte, är halt eller blint, eller har något annat allvarligt fel, då skall du inte offra det åt HERREN, din Gud. 5 Mos. 17:1. Mal. 1:8f.

22. Inne i dina städer kan du äta det. Både den orene och den rene får äta av det, liksom när man äter gasell eller hjort.

23. Men blodet skall du inte äta, utan du skall hälla ut det på marken som vatten. 3 Mos. 17:10. 5 Mos. 12:16.

16 Kapitlet

*Om de tre stora högtiderna.
Tillsättande av domare och förbud
mot avgudadyrkan.*

Ge akt på månaden Abib, och håll påskhögtid åt HERREN, din Gud. Ty i månaden Abib förde HERREN, din Gud, dig ut ur Egypten om natten. 2 Mos. 12:2f. 3 Mos. 23:5.

2. Därför skall du slakta påskoffer åt HERREN, din Gud, av fåren och nötboskapen, på den plats som HERREN väljer ut och där han vill låta sitt namn bo.

3. Till det får du inte äta något syrat bröd. I sju dagar skall du tillsammans med det äta osyrat bröd, bedrövelsens bröd, för du drog ut ur Egyptens land med hast, därför skall du komma ihåg den dagen så länge du lever då du drog ut ur Egyptens land. 2 Mos. 12:15f, 34:18.

4. I sju dagar får ingen surdeg finnas hos dig inom hela ditt område. Inte heller av köttet som du offrar den första dagens kväll får lämnas kvar över natten till morgonen.

2 Mos. 12:10, 34:25.

5. Du får inte slakta påskoffret i vilken som helst av de städer som HERREN, din Gud, ger dig,

6. utan på den plats, som HERREN, din Gud, väljer ut och där han vill låta sitt namn bo. Där skall du slakta påskoffret på kvällen när solen går ner vid den tid då du drog ut ur Egypten.

7. Och du skall koka det och äta det

på den plats, som HERREN, din Gud, väljer ut och på morgonen skall du vända tillbaka och gå till dina tält.

8. Sex dagar skall du äta osyrat bröd och på sjunde dagen skall det vara en högtidssamling till HERREN, din Gud. Då skall du inte utföra något arbete.

2 Mos. 13:6f.

9. Du skall räkna sju veckor. Du skall börja räkna de sju veckorna från tiden du börjar skära säden.

10. Och du skall hålla veckohögtiden åt HERREN, din Gud, med en tribut av frivilliga offergåvor från din hand, som du skall ge allt efter som HERREN, din Gud har välsignat dig.

4 Mos. 28:26.

11. Och du skall glädja dig inför HERREN, din Gud, du och din son och din dotter, din tjänare och din tjänarinna, och leviten som finns inne i dina städer och främlingen, den faderlöse och änkan som finns bland er, på den plats som HERREN, din Gud, har valt ut och där han vill låta sitt namn bo.

12. Kom ihåg att du har varit en slav i Egypten, så att du noga följer dessa stadgar.

13. Lövhdyddohögtiden skall du hålla i sju dagar, efter att du har samlat in skörden från din tröskplats och från din vinpress.

3 Mos. 23:34f.

14. Och du skall glädja dig under din högtid, du och din son och din dotter, din tjänare och din tjänarinna, leviten, främlingen, den faderlöse och änkan som finns inne i dina städer.

15. I sju dagar skall du hålla högtid

åt HERREN, din Gud, på den plats som han skall välja ut. Eftersom HERREN, din Gud, skall välsigna dig i all den avkastning du får och i allt det som dina händer uträttar, därför skall du verkligen glädja dig. 16. Tre gånger om året skall alla av manligt kön visa sig inför HERREN, din Gud, på den plats som han skall välja ut: vid det osyrade brödets högtid, vid veckohögtiden och vid lövhdyddohögtiden, och ingen får träda fram tomhänt inför HERREN.

2 Mos. 23:17, 34:20f.

3 Mos. 23:4f.

17. Var och en skall ge det han kan, efter den välsignelse som HERREN, din Gud, har gett dig.

18. Inom dina stammar skall du tillsätta domare och tillsyningsmän åt dig inom alla de städer som HERREN, din Gud, ger dig. De skall döma folket med rättvis dom.

19. Du skall inte förvränga rätten. Du skall inte ha anseende till personen, inte heller ta emot mutor, för mutor förblindar de visas ögon och förvränger de rättfärdigas sak.

2 Mos. 23:6f. 3 Mos. 19:15. 5 Mos. 1:17.

Ords. 15:27, 24:23.

20. Du skall följa det som är fullständigt rätt, så att du får leva och ärva det land, som HERREN din Gud, ger dig.

21. Du skall inte plantera åt dig en lund* av något slags trä nära HERRENS, din Guds, altare, som du skall göra åt dig.

*Alt. övers.: asera, kananeisk gudinnabild, Astarte.

22. Du skall inte heller resa upp någon stenstod åt dig, för sådant hatar HERREN, din Gud. 3 Mos 26:1.

17 Kapitlet

*Om avguderiets straff. Domarregler.
Lagar för kungarna.*

Du skall inte offra åt HERREN, din Gud, en tjur eller ett får som har något fel eller lyte, ty det är avskyvärt för HERREN, din Gud.

3 Mos. 22:20. 5 Mos. 15:21.

2. Om det bland er, i någon av de städer som HERREN, din Gud, ger dig, finns en man eller kvinna, som gör det som är ont i HERRENS, din Guds, ögon, genom att överträda hans förbund,

3. och mot min befallning går och tjänar andra gudar och tillber dem, antingen solen eller månen eller hela himlens härskara,

4. och detta blir berättat för dig, och du får höra om det, då skall du noga undersöka det, och se, om det blir bekräftat att det är sant att detta avskyvärda har hänt i Israel,

5. då skall du föra den mannen eller den kvinnan, som har begått denna onda gärning, ut till din stadspört och stena den mannen eller den kvinnan med stenar tills de dör.

6. Efter vittnesmål från två eller tre vittnen skall den dödas som är skyldig till döden, men ingen får dödas på ett enda vittnesmål.

4 Mos. 35:30. 5 Mos. 19:15. Matt. 18:16.

Joh. 8:17. 2 Kor. 13:1. Hebr. 10:28.

7. Först skall vittnenas hand lyftas mot honom för att döda honom, och sedan hela folkets hand. På så sätt skall du utrota det onda från dig.

5 Mos. 13:9.

8. Om det blir ett fall som är för svårt för dig att döma i, mellan graden av skuld vid blodsutgjutelse, i ett tvistemål eller vid misshandel, stridsfrågor som finns i dina städer, då skall du stå upp och bege dig till den plats som HERREN, din Gud, väljer ut,

5 Mos. 21:2f.

9. och du skall gå till prästerna, leviterna, och till den som är domare på den tiden och fråga och de skall meddela dig domslutet.

10. Du skall handla enligt det besked som de har gett dig på den plats som HERREN, din Gud, väljer ut och du skall noggrant följa allt som de lär dig.

11. Efter lydelsen av den lag som de undervisar dig i och efter den dom de avkunnar för dig skall du följa. Du skall inte vika av från det beslut som de meddelar dig, vare sig till höger eller vänster.

12. Den man som handlar övermodigt och inte vill lyssna till prästen som står där och gör tjänst inför HERREN, din Gud, eller till domaren, så skall den mannen dö. Du skall utrota det onda ur Israel.

13. Hela folket skall höra det och frukta och inte mer handla övermodigt.

14. När du kommer till det land som HERREN, din Gud ger dig och tar det i besittning och bor där och du säger: Jag vill sätta en kung över mig liksom alla folk omkring mig,

1 Sam. 8:1f.

15. då skall du sannerligen göra till kung över dig den som HERREN, din Gud, väljer ut. En av dina bröder

skall du göra till kung över dig. Du får inte sätta en utlänning över dig, en som inte är din broder.

16. Men han får inte skaffa sig många hästar och inte föra folket tillbaka till Egypten för att skaffa sig fler hästar, eftersom HERREN har sagt till er: Ni skall aldrig mer vända tillbaka denna väg. Jes. 31:1. Hes. 17:15.

17. Han skall inte heller ta sig många hustrur, för att hans hjärta inte skall avfalla. Inte heller skall han skaffa sig mycket silver och guld.

18. Och det skall ske, när han sitter på tronen i sitt kungarike, att han skall låta göra åt sig en avskrift av denna lag i en bokrulle, från den som finns hos prästerna och leviterna.

19. Han skall ha den hos sig och läsa i den i alla sina livsdagar, så att han lär sig att frukta HERREN, sin Gud, och ger akt* på alla ord i denna lag och dessa stadgar och följer dem.

*KJV: håller. Jos.1:7f.

20. Så att hans hjärta inte förhäver sig över hans bröder, och att han inte viker av från buden, vare sig till höger eller vänster, så att han kan regera länge ibland Israel, han och hans söner.

18 Kapitlet

Om prästernas inkomster. Varningar för hedniska spådomskonster och falska profeter.

Prästerna, leviterna, hela Levi stam, skall inte ha någon lott eller arvedel med Israel. De skall leva

av HERRENS eldsoffer och hans arvedel. 4 Mos. 18:20. 1 Kor. 9:13.

2. Därför skall de inte ha någon arvedel bland sina bröder. HERREN, är deras arvedel, så som han har lovat dem.

3. Detta skall vara prästernas rättighet av folket, av dem som offerar ett slaktoffer, vare sig nötboskap eller får, att man skall ge prästen bogen, käkarna och magen.

4. Det första av din säd, ditt vin och din olja och den första ullen från dina får skall du ge honom.

5. Ty HERREN, din Gud, har utvalt honom bland alla dina stammar, för att han och hans söner skall förbli i tjänst för alltid i HERRENS namn.

6. Om en levit kommer som har vistats i en av dina städer någonstans i hela Israel, och kommer med hela sin själs längtan till den plats som HERREN väljer ut,

7. då skall han göra tjänst i HERRENS, sin Guds, namn, liksom alla hans bröder, leviterna, som står där inför HERREN.

8. De skall ha samma andel att leva av, förutom det han har fått från försäljningen av sitt fädernearv.

9. När du kommer in i det land, som HERREN, din Gud, ger dig får du inte lära dig att handla efter dessa folks avskyvärdheter.

3 Mos. 18:26. 1 Kung. 14:24. 2 Kung. 16:3.

10. Det får inte finnas någon bland er som låter sin son eller dotter gå genom eld eller befattar sig med spådom, teckentydning*, svartkonst eller häxeri, *KJV: som aktar på tider.

3 Mos. 18:21, 19:26, 20:2, 27.

5 Mos 12:31. Apg. 19:19. Gal 5:20.

11. eller en besvärlare, eller en som rådfrågar andar, eller en trollkarl eller en som söker råd hos de döda,

3 Mos 19:31, 20:6. 2 Kung. 23:24. 1 Sam. 28:7.
1 Krön. 10:13. Jes. 8:19.

12. Ty var och en som gör sådant är avskyvärd för HERREN, och på grund av sådana avskyvärdheter fördriver HERREN, din Gud, dem för dig.

3 Mos. 18:24f. 5 Mos 9:4.

13. Du skall vara fullkomlig inför HERREN, din Gud.

Ps 37:37.
Matt 5:48. Fil 3:15.

14. Dessa folk som du skall driva undan lyssnar till teckentydare och spåmän, men dig har HERREN, din Gud, inte tillåtit att göra så.

15. HERREN, din Gud, skall låta uppstå bland dig en Profet* åt dig som är lik mig, av dina bröder. Honom skall ni lyssna till.

*Messiasprofetia.
Matt. 17:5. Joh. 5:46, 6:14. Apg. 3:22, 7:37.

16. Det var om allt detta du bad HERREN, din Gud, den dagen då ni var församlade vid Horeb och du sade: Låt mig inte mer höra HERRENS, min Guds, röst och låt mig inte heller mer se denna stora eld, så att jag inte dör.

2 Mos. 20:19.

17. Och HERREN sade till mig: De har rätt i vad de har sagt.

18. En Profet skall jag låta uppstå åt dem bland deras bröder, en som är lik dig, och jag skall lägga mina ord i hans mun, och han skall tala till dem allt vad jag befäller honom.

19. Och det skall ske, att om någon inte lyssnar till mina ord som han talar i mitt namn, så skall jag utkräva det av honom.

Ps. 10:13. Apg. 3:22-23.

20. Men den profet som vågar sig på

att tala ett ord i mitt namn som jag inte har befallt honom att säga, eller som talar i andra gudars namn, den profeten skall dö.

5 Mos. 13:5. Jer. 14:15.
21. Om du tänker i ditt hjärta: Hur skall vi veta vilket ord HERREN inte har talat?

22. När en profet talar i HERRENS namn, och det han säger inte sker och inte går i uppfyllelse, då är det inte ett budskap som HERREN har talat, utan profeten har talat i sitt övermod. Du skall inte vara rädd för honom.

Jer. 28:9.

19 Kapitel

Om fristäder, råmärken och vittnesmål.

När HERREN, din Gud, har utrotat de folk vilkas land HERREN, din Gud, ger dig, och du fördriver dem och slår dig ner i deras städer och i deras hus,

2. då skall du avskilja åt dig tre städer mitt i ditt land som HERREN, din Gud, ger dig att ta i besittning.

3. Du skall göra i ordning vägarna åt dig och indela landområdena i ditt land som HERREN, din Gud, ger dig till arvedel i tre delar, så att varje dråpare kan fly dit.

2 Mos. 21:13.
4 Mos. 35:11. 5 Mos. 4:41f. Jos. 20:2f.

4. Detta är det som gäller för dråparen som kan fly dit och få leva: Om någon dödar sin nästa oavsiktligt och som inte har hatat honom tidigare,

5. som när en man går med sin nästa

till skogen för att hugga ved och han svingar med yxan för att fälla trädet och järnet lossnar från skaftet och träffar den andre så att han dör. Då skall han fly till en av dessa städer och få leva.

6. Annars kan blodshämnares som med brinnande vrede i sitt hjärta förföljer dråparen hinna upp honom därför att vägen är för lång och slå ihjäl honom, trots att han inte förtjänar döden, eftersom han inte hade hatat den andre tidigare.

7. Därför befäller jag dig och säger: Du skall avskilja tre städer åt dig.

8. Och om HERREN, din Gud, utvidgar ditt område, så som han med ed har lovat dina fäder, och ger dig hela det land som han har lovat att ge dina fäder, 5 Mos. 12:20.

9. om du håller alla dessa bud, så att du gör dem, som jag befäller dig i dag, att älska HERREN, din Gud, och alltid vandra på hans vägar, då skall du lägga till tre städer utöver dessa tre, Jos. 20:7-8.

10. så att oskyldigt blod inte blir utgjutet i ditt land, som HERREN, din Gud, ger dig till arvedel, och du drar blodskuld över dig.

11. Men om någon hatar sin nästa, och lägger sig i bakhåll för honom och överfaller honom och ger honom ett dödligt slag så att han dör, och sedan flyr till en av dessa städer, 4 Mos. 35:20.

12. så skall de äldste i hans stad sända bud och hämta honom därifrån och överlämna honom i blodshämnares hand, för att han skall dö.

13. Visa honom inget medlidande, utan du skall rensa bort från Israel skulden för oskyldigt blod, så att det kan gå väl med dig.

14. Du skall inte flytta din grannes gränsstenar, som förfäderna har satt upp i din arvedel, som du skall ärva i det land, som HERREN, din Gud, ger dig att ta i besittning.

5 Mos. 27:17. Ords. 22:28, 23:10.

15. Ett enda vittne skall inte träda fram mot någon, för något brott eller för någon synd, vilken synd han än begått. Efter två eller tre vittnens vittnesmål skall en sak avgöras.

4 Mos. 35:30. Matt. 18:16. Joh. 8:17.

2 Kor. 13:1. Hebr. 10:28.

16. Om ett falskt vittne träder upp mot någon för att vittna mot honom angående något brott,

17. så skall de båda männen i tvisten, träda fram inför HERREN, inför dem som är präster och domare på den tiden. 5 Mos. 17:9.

18. Och domarna skall noga undersöka saken. Om vittnet visar sig vara ett falskt vittne och har vittnat falskt mot sin broder,

19. då skall ni göra med honom så som han hade tänkt göra mot sin broder. Så skall du rensa bort det onda som finns bland dig.

Ords. 19:5.

20. Och de som finns kvar skall höra det och frukta, och man skall aldrig mer göra något sådant ont bland er.

21. Visa honom inget medlidande: Liv för liv, öga för öga, tand för tand, hand för hand, fot för fot.

2 Mos. 21:23. 3 Mos. 24:20. Matt. 5:38.

20 Kapitlet

Krigslagar

När du drar ut i krig mot dina fiender och får se hästar och vagnar och ett folk större än du, skall du inte bli rädd för dem, ty HERREN, din Gud, är med dig, han som förde dig upp från Egyptens land.

2. Och det skall ske innan striden börjar, att prästen skall träda fram och tala till folket.

3. Han skall säga till dem: Hör, Israel! Ni står idag beredda att gå till strid mot era fiender. Låt inte era hjärtan vara modlösa, frukta inte, och bäva inte och var inte heller förskräckta på grund av dem.

4. Ty HERREN, er Gud, går med er för att strida för er mot era fiender för att rädda er.

5. Ledarna skall tala till folket och säga: Är det någon man som har byggt sig ett nytt hus men ännu inte har invigt det? Låt han gå och vända tillbaka hem, så att han inte dör i striden, och en annan man inviger det.

6. Är det någon man som har planterat en vingård men ännu inte har fått skörda frukten från den? Låt han gå och vända tillbaka hem, så att han inte dör i striden, och en annan man skördar frukten av den. 5 Mos. 28:30.

7. Är det någon man som har trolovat sig med en kvinna men ännu inte tagit henne till sig? Låt han gå och vända tillbaka hem, så att han inte dör i striden, och en annan man tar henne till sig. 5 Mos. 24:5.

8. Och ledarna skall ytterligare tala till folket och säga: Är det någon man som är rädd och har ett modlöst hjärta? Låt han gå och vända tillbaka hem, så att inte hans bröders hjärtan blir lika modlösa som hans eget hjärta. Dom. 7:3.

9. Och det skall ske när ledarna har slutat att tala till folket, att de skall tillsätta befälhavare över härarna för att gå i spetsen för folket.

10. När du närmar dig en stad för att strida mot den skall du först erbjuda den fred.

11. Och det skall ske, om den ger dig ett fredligt svar och öppnar sina portar för dig, då skall det ske att folket som finns där skall bli skattskyldigt åt dig och tjäna dig.

12. Men om den inte vill ha fred med dig utan vill föra krig mot dig, då skall du belägra den.

13. Och när HERREN, din Gud, ger den i din hand skall du slå alla av mankön där med svärdsegg.

14. Men kvinnorna, barnen, boskapen och allt annat som finns i staden, allt byte som finns där, får du ta som byte till dig själv. Och du får äta av det byte som HERREN, din Gud, har gett dig från dina fiender. Jos. 8:2.

15. Så skall du göra med alla städer som är mycket långt borta från dig, och som inte tillhör dessa folks städer.

16. Men i de städer som tillhör dessa folk och som HERREN, din Gud, ger dig till arvedel skall du inte låta något som andas få leva.

17. Utan du skall fullständigt utrota dem: hetiterna, amoreerna,

kananeerna, perisseerna, hiveerna och jebusiterna, så som HERREN, din Gud, har befallt dig,

2 Mos. 34:12f. 5 Mos. 7:2f. Jos. 23:12f.

18. för att de inte skall lära er att göra efter alla deras avskryvårdheter som de gör åt sina gudar, så att ni syndar mot HERREN, er Gud.

19. Om du skall belägra en stad för en längre tid under tiden som du strider mot den för att inta den, så får du inte förstöra träden som är där, genom att svinga yxan mot dem, för du får äta av deras frukt, och du skall inte hugga ner dem för att användas vid en belägring. För träden på fälten är till för människan.

20. Bara de träd som du vet inte är fruktträd, får du förstöra och hugga ner och av dem bygga belägringsverk mot den staden som är i krig med dig, ända tills den faller.

21 Kapitlet

Mord av okänd gärningsman, och andra lagar.

Om någon påträffas ligga ihjälslagen på marken i det land som HERREN, din Gud, ger dig att ta i besittning och man inte vet vem som har dödat honom,

2. skall dina äldste och dina domare gå ut och mäta avståndet från den ihjälslagne till de städer, som ligger runt omkring.

3. Och det skall ske att de äldste i den stad som ligger närmast till den ihjälslagne skall ta en kviga, som inte

har blivit använd till arbete, och som inte har gått under ok.

4. De äldste i den staden skall föra kvigan ner till en dal med rinnande vatten, som varken är plöjd eller sådd, och där i dalen skall de bryta nacken av kvigan.

5. Och prästerna, Levis söner, skall träda fram, ty dem har HERREN, din Gud, utvalt till att tjäna honom och till att välsigna i HERRENS namn, och efter deras ord skall alla tvister och alla våldsbrott avgöras.

5 Mos. 10:8. 17:8f.

6. Alla de äldste i den staden som är närmast den ihjälslagne, skall tvätta sina händer över kvigan som man bröt nacken av i dalen,

7. och de skall intyga och säga: Våra händer har inte utgjutit detta blod och våra ögon har inte heller sett det.

8. Förlåt o, HERRE, ditt folk, Israel, som du har friköpt, och lägg inte oskyldigt blod till anklagelsen mot ditt folk, Israel. Och de skall få förlåtelse för blodet.

9. Så avlägsnar du skulden ifrån dig för det oskyldiga blodet, när du gör det som är rätt i HERRENS ögon.

10. När du drar ut i krig mot dina fiender, och HERREN, din Gud, har överlämnat dem i din hand, och du har tagit dem till fånga,

11. och du bland fångarna får se en vacker kvinna, som du förälskar dig i och vill ta henne till hustru,

12. så skall du ta henne hem till ditt hus, och hon skall raka sitt huvud och klippa sina naglar,

13. och lägga av de kläder hon bar som fånge, och bo i ditt hus och få

sörja sin far och sin mor under en hel månad. Därefter får du gå in till henne och bli hennes man och hon skall bli din hustru.

14. Och om det skulle ske att du inte finner behag i henne längre, då skall du låta henne gå vart hon vill. Men du får inte på något sätt sälja henne för pengar. Du skall inte behandla henne som en handelsvara, eftersom du har förnedrat henne.

15. Om en man har två hustrur, en som han älskar och en som han hatar och de har fött söner åt honom, både den älskade och den hatade, och den förstfödde är son till henne som är hatad,

16. då skall det ske, när han utskiftar arvet åt sina söner, att han inte får ge förstfödsrätten åt sonen till den han älskar, framför sonen till den han hatar, som verkligen är den förstfödde.

17. Utan han skall erkänna som den förstfödde, sonen till den han hatar och ge åt honom dubbla andelen av allt han äger, för han är förstlingen av hans kraft och förstfödsrätten tillhör honom. 1 Mos.49:3. 1 Krön. 5:1.

18. Om någon har en trotsig och upprorisk son, som inte lyder sin fars och mors röst och som inte vill lyssna på dem trots att de har tuktat honom,

19. då skall hans far och mor gripa tag i honom och föra ut honom till de äldste i sin hemstad, till stadsporten.

20. Och de skall säga till stadens äldste: Denne vår son är trotsig och upprorisk, han lyder inte vår röst

utan är en frossare och en drinkare. 21. Då skall alla män i hans stad stena honom med stenar till döds. Du skall utrota det onda från dig. Hela Israel skall höra detta och frukta.

22. Om någon har begått en synd som förtjänar döden och han blir avrättad, och du hänger honom på trä,

23. så får hans döda kropp inte bli kvar på träet över natten, utan du skall begrava honom samma dag. Ty den som har blivit hängd är förbannad av Gud. Du skall inte orena ditt land, som HERREN, din Gud, ger dig till arvedel.

Joh. 19:31. Rom. 8:3. Gal. 3:13.

22 Kapitlet

Olika lagar

Om du ser din broders ox eller får, som går vilse, så skall du inte vända ryggen till, utan du skall under alla omständigheter föra dem tillbaka till din broder. 2 Mos. 23:4.

2. Och om din broder inte bor i din närhet, eller om du inte känner honom, så skall du ta det in i ditt hus och låta det vara kvar hos dig till dess din broder frågar efter det, och då skall du lämna tillbaka det till honom.

3. På samma sätt skall du göra med hans åsna, på samma sätt skall du göra med hans kläder och på samma sätt skall du göra med allt borttappat som din broder har förlorat och som du har hittat. Du får inte vända ryggen till.

4. Om du ser din broders åsna eller oxen falla på vägen skall du inte vända ryggen till utan du skall under alla omständigheter hjälpa honom att resa upp dem igen.

2 Mos. 23:5. Matt. 12:11. Luk. 14:5.

5. En kvinna skall inte bära något som tillhör en man, och en man skall inte heller klä sig i kvinnokläder. Ty var och en som gör sådant är avskvärd för HERREN, din Gud.

6. Om du på vägen råkar på ett fågelbo i ett träd, eller på marken, med ungar eller ägg i, och modern ligger på ungarna eller på äggen, får du inte ta både modern och ungarna,

7. utan du skall under alla omständigheter låta modern flyga iväg och ta ungarna, för att det må gå dig väl och du får leva länge.

8. När du bygger ett nytt hus, så skall du göra ett räcke på ditt tak, så att du inte drar blodsskuld över ditt hus om någon faller ner därifrån.

9. Du skall inte så i din vingård blandad säd, för att inte skörden från säden som du har sått och frukten från din vingård skall bli vanhelgad.

3 Mos. 19:19.

10. Du skall inte plöja med en ox och en åsna tillsammans.

11. Du skall inte bära garn av olika slag, av ull och lin tillsammans.

12. Du skall göra tofsar på de fyra hörnen på din mantel som du har på dig.

4 Mos. 15:38. Matt. 23:5.

13. Om en man tar sig en hustru och går in till henne, men sedan får avsky* för henne

*KJV: hatar.

14. och anklagar henne för skamliga ting och sprider ut ont rykte om

henne och säger: Jag tog denna kvinna, och när jag kom in till henne upptäckte jag att hon inte var jungfru,

15. då skall flickans far och mor gå till stadens äldste i stadsporten och ta med sig beviset på att flickan var oskuld.

16. Och flickans far skall säga till de äldste: Jag gav min dotter till hustru åt denne man, men han har fått avsky* för henne.

*KJV: hatar.

17. Och se, han har anklagat henne för skamliga ting och säger: Jag upptäckte att din dotter inte var jungfru, men här är beviset på att min dotter var oskuld. Och de skall breda ut tyget inför stadens äldste.

18. Stadens äldste skall då ta den mannen och bestraffa honom.

19. De skall ålägga honom att betala flickans far, därför att han har spritt ut ont rykte om en jungfru i Israel. Och hon skall förbli hans fru, han får inte skilja sig från henne så länge han lever.

20. Men om detta är sant och det inte finns något bevis på flickans oskuld, 21. då skall man föra ut flickan till dörren av hennes fars hus, och folket i hennes stad skall stena henne med stenar till döds, eftersom hon har gjort en dårskap i Israel, genom att bedriva hor i sin fars hus. Du skall utrota det onda ifrån dig.

22. Om en man ertappas med att ligga med en annan mans hustru, så skall båda två dö, både mannen som

låg med kvinnan och kvinnan själv.
Du skall utrota det onda från Israel.

3 Mos. 20:10. 5 Mos. 5:18. Matt. 5:27.

23. Om en flicka som är en jungfru och är trolovad med en man, och en annan man träffar henne i staden och ligger med henne,

24. så skall ni föra dem båda ut till stadens port och stena dem med stenar till döds, flickan, därför att hon inte ropade på hjälp inne i staden, och mannen därför att han har kränkt sin nästas hustru. Du skall utrota det onda ifrån dig.

25. Men är det ute på marken som mannen träffar en trolovad flicka och mannen tar henne med våld och ligger med henne, då skall bara mannen som låg med henne dö.

26. Mot flickan skall du inte göra något. Flickan har inte gjort någon synd som förtjänar döden, för med denna saken är det på samma sätt, som när en man överfaller sin nästa och dödar honom.

27. Ty han träffade henne ute på marken, och den trolovade flickan ropade, men det fanns ingen som kunde rädda henne.

28. Om en man träffar en flicka som är jungfru och inte är trolovad och griper tag i henne och ligger med henne, och de ertappas,

29. då skall mannen som låg med henne ge femtio siklar silver till flickans far. Hon skall bli hans hustru, eftersom han har kränkt henne. Han får inte skilja sig från henne så länge han lever. 2 Mos. 22:16.

30. En man får inte ta sin fars hustru, inte heller lyfta på sin fars täcke.

23 Kapitellet

Ytterligare lagar.

Den som har fått testiklarna krossade eller lemman avskuren, får inte komma in i HERRENS församling.

2. Den som är född i äktenskapsbrott får inte komma in i HERRENS församling. Inte ens hans efterkommande i tionde led får komma in i HERRENS församling.

3. Ingen ammonit eller moabit får komma in i HERRENS församling. Inte ens deras efterkommande i tionde led får någonsin komma in i HERRENS församling. Neh. 13:1.

4. Eftersom de inte gick er till mötes med bröd och vatten på vägen, när ni gick ut från Egypten, och eftersom de mot dig lejde Bileam, Beors son, från Petor i Aram-Naharajim*, för att han skulle förbanna dig. *KJV och KXII: Mesopotamien.

4 Mos. 22:5f. Jos. 24:9f.

5. Men HERREN, din Gud, ville inte lyssna till Bileam, utan HERREN, din Gud, förvandlade förbannelsen till välsignelse, eftersom HERREN, din Gud älskade dig.

6. Du skall aldrig någonsin söka deras fred eller deras välfärd.

7. Du skall inte avsky edomiten, för han är din broder. Du skall inte avsky egyptiern, för du var en främling i hans land. 1 Mos. 25:25-26.

8. De barn, som föds av dem i tredje led får komma in i HERRENS församling.

9. När du drar ut i fält mot dina fiender, skall du hålla dig borta från allt som är ont.

10. Om det bland er finns någon man som inte är ren genom något som har hänt honom under natten, då skall han gå utanför lägret. Han får inte komma in i lägret. 3 Mos. 15:16.

11. Men när kvällen kommer skall följande ske. Han skall tvätta sig med vatten och när solen har gått ner, får han komma in i lägret igen.

12. Du skall ha en plats utanför lägret, så att du kan gå dit ut.

13. Du skall ha ett redskap bland din utrustning*, och det skall ske när du vill sätta dig där ute, att du skall gräva en grop med den och sedan vända dig om och täcka över din avföring. *KJV: dina vapen.

14. Ty HERREN, din Gud, vandrar mitt i ditt läger för att rädda dig och överlämna dina fiender åt dig. Därför skall ditt läger vara heligt, så att han inte ser något orent hos dig och vänder sig bort från dig.

15. Du skall inte utlämna en slav till hans herre, som har flytt till dig från sin herre.

16. Låt honom bo hos dig mitt ibland er på den plats han själv väljer inom någon av dina städer, som han tycker bäst om. Du får inte förtrycka honom.

17. Det får inte finnas någon hora bland Israels döttrar, och inte heller någon sodomit* bland Israels söner.

*dvs. homosexuell.

18. Med horpengar eller lön från manlig prostitution* får du inte komma till HERRENS, din Guds, hus på grund av något löfte, för HERREN, din Gud, avskyr bådadera.

*KJV: hundlön. Bland judar förr kallade man sodomiter för hundar. 3 Mos. 18:22. Rom. 1:27.

1 Kor. 6:9. 1 Tim. 1:10. Upp. 22:15.

19. Du får inte ta ränta av din broder, varken ränta på pengar eller ränta på

livsmedel eller ränta på något annat som man kan ta ränta på. 2 Mos. 22:25.

3 Mos. 25:36f. Neh. 5:7. Ps. 15:5.

20. Av utlänningen får du ta ränta, men av din broder får du inte ta ränta, så att HERREN, din Gud, kan välsigna dig i allt vad du företar dig i det land dit du kommer för att ta i besittning.

21. När du ger ett löfte till HERREN, din Gud, skall du inte dröja med att infria det, för HERREN, din Gud, skall sannerligen utkräva det av dig, och det blir till synd för dig.

4 Mos. 30:3f. Pred. 5:3-4.

22. Men om du låter bli att lova något, så gör du ingen synd.

23. Vad dina läppar har talat skall du hålla och göra i enlighet med det frivilliga löfte som du med din mun har lovat till HERREN, din Gud.

Ps. 50:14, 116:14.

24. När du kommer in i din nästas vingård, så får du äta druvor så mycket du vill tills du blir mätt, men du får inte lägga något i ditt kärl.

25. När du kommer in på din nästas mogna sädesfält, så får du plocka ax med din hand, men du får inte röra din nästas mogna säd med en skära.

Matt. 12:1f. Mark. 2:23f. Luk. 6:1f.

24 Kapitlet

Lagar om skilsmässa och omgifte, människorov, spetälska, rättvisa och barmhärtighet.

Om en man tar sig en hustru och gifter sig med henne, och det sker att hon inte finner något

välbehag i hans ögon, därför att han har funnit något orent hos henne, låt honom då skriva ett skilsmässobrev till henne och ge det i hennes hand och skicka bort henne från sitt hus.

Matt. 5:31f. 19:7f. Mark. 10:4f.

2. När hon har lämnat hans hus, kan hon gå bort och bli en annan mans hustru.

3. Och om även den andre mannen får avsky* för henne och skriver skilsmässobrev åt henne och ger det i hennes hand och skickar bort henne från sitt hus, eller om den andre mannen som tog henne till sin hustru dör, *KJV: hatar.

4. så får inte hennes första man som skickade iväg henne på nytt ta henne tillbaka till sin hustru, efter det att hon har blivit orenad. Ty det är avskyvärt inför HERREN, och du skall inte dra synd över det land som HERREN, din Gud, ger dig till arvedel.

Jer. 3:1f.

5. Om en man nyligen har tagit sig hustru, skall han inte gå ut i krig och får inte heller åläggas andra plikter, utan han skall vara fri ett år för att stanna hemma och glädja sin hustru som han har tagit.

5 Mos. 20:7.

6. Ingen får ta den nedersta eller den översta kvarnstenen som pant, för då tar han livet i pant.

7. Om en man ertappas med att ha rövat bort någon av sina bröder bland Israels barn, och behandlar honom som en handelsvara eller säljer honom, då skall den kidnapparen dö. Du skall utrota det onda ifrån dig.

2 Mos. 21:16. 1 Tim. 1:10.

8. Ta dig till vara vid utslag av spetälska, så att du mycket noga följer alla anvisningar som de

levitiska prästerna ger. Vad jag har befallt dem skall ni noggrant följa.

3 Mos. 13:1. 14:1f.

9. Kom ihåg vad HERREN, din Gud, gjorde med Mirjam på vägen, när ni drog ut ur Egypten.

4 Mos. 12:10.

10. När du lånar något åt din nästa, skall du inte gå in i hans hus för att ta pant av honom,

11. utan du skall stå utanför, och mannen som du har lånat åt skall bära ut panten till dig.

12. Om mannen är fattig får du inte gå och lägga dig för att sova med hans pant,

13. utan du skall under alla omständigheter ge honom panten tillbaka vid solnedgången, så att han får sova i sin egen mantel och välsigna dig. Detta skall bli dig till rättfärdighet inför HERREN, din Gud.

2 Mos. 22:26.

14. Du skall inte förtrycka en fattig och nödlidande daglönare vare sig han är en av dina bröder eller av de främlingar som finns i dina städer i ditt land.

3 Mos. 19:13. Mal. 3:5. 1 Tim. 5:18. Jak. 5:4.

15. Du skall ge honom hans lön samma dag, före solnedgången, eftersom han är fattig och hans själ längtar efter den. Annars ropar han till HERREN mot dig, och det blir till synd för dig.

Jak. 5:4.

16. Fäderna skall inte dödas för sina barns skull, och inte heller skall barnen dödas för sina fäders skull. Var och en skall dödas för sin egen synd.

2 Kung. 14:6. 2 Krön. 25:4. Jer. 31:30. Hes. 18:18-20.

17. Du skall inte förvränga rätten för främlingen eller den faderlöse, och du skall inte heller ta en änkas kläder i pant.

2 Mos. 22:21. Job. 24:3.

Jer. 5:28. Hes. 22:29. Sak. 7:10.

18. Kom ihåg att du själv var en slav i Egypten och att HERREN, din Gud, befriade dig därifrån. Därför befäller jag dig att göra detta.

19. När du skördar avkastningen från din åker och glömmar kvar en kärve på åkern, så skall du inte gå tillbaka för att hämta den. Den skall tillhöra främlingen, den faderlöse och änkan, så att HERREN, din Gud, kan välsigna dig i allt du företar dig. 3 Mos. 19:9f, 23:22.

20. När du har slagit ner dina oliver, skall du inte söka igenom grenarna igen utan lämna det kvar åt främlingen, den faderlöse och änkan.

21. När du plockar druvorna i din vingård, skall du inte göra någon efterskörd utan lämna det som är kvar åt främlingen, den faderlöse och änkan.

22. Kom ihåg, att du själv var en slav i Egyptens land. Därför befäller jag dig att göra detta.

25 Kapitlet

Föreskrifter angående bestraffning, plikt mot en död broder, vikt och mått, amalekiterna.

Om en tvist uppstår mellan män och de kommer inför domstol för att domarna skall döma mellan dem, då skall de ge den rättfärdige rätt och fördöma den skyldige*.

*KJV: den onde. KXII: den ogudaktige.
Ords. 17:15. Jes. 5:23.

2. Och det skall ske, om den skyldige förtjänar spöstraff, att domaren

skall befälla honom att lägga sig ner och inför hans åsyn skall han låta honom få det antal slag som hans brott förtjänar.

3. Han får ge honom fyrtio slag, men inte fler, för om han fortsätter att slå honom utöver dessa med ännu fler slag, då kommer din broder att bli vanärad i dina ögon. 2 Kor. 11:24.

4. Du skall inte binda ihop munnen på oxen som tröskar.

1 Kor. 9:9. 1 Tim. 5:18.

5. Om bröder bor tillsammans och en av dem dör utan att ha några barn, så skall den dödes hustru inte gifta sig med en främmande man utanför släkten, utan hennes svåger skall gå in till henne och ta henne till hustru och uppfylla sin plikt som svåger mot henne. Matt. 22:24f. Mark. 12:19f. Luk. 20:28f.

6. Och det skall ske, att den första sonen hon föder skall få den döde broderns namn, för att hans namn inte skall utplånas i Israel.

7. Men om mannen inte vill ta sin svägerska till hustru, då skall hans svägerska gå upp till stadsporten, till de äldste och säga: Min svåger vägrar att föra sin broders namn vidare i Israel. Han vill inte uppfylla sin plikt som min svåger. Rut 4:5f.

8. Då skall de äldste i staden kalla på honom och tala med honom. Om han står fast och säger: Jag vill inte ta henne,

9. då skall hans svägerska gå fram till honom inför de äldste och dra hans sko av hans fot och spotta honom i ansiktet och svara honom och säga: Så gör man med den man som inte vill föra sin brors släkt vidare.

10. Hans namn skall sedan i Israel kallas: Den barfotades släkt*.

*KJV: huset till honom som blev av med sin sandal.

11. Om två män slåss med varandra, och den enes hustru kommer för att rädda* sin man från den andra som slår honom och hon räcker ut sin hand och fattar tag i hans könsdelar,

*KJV: befria.

12. då skall du hugga av henne handen och du skall inte visa henne något medlidande.

13. Du skall inte ha två slags vikter i din börs, en stor och en liten,

3 Mos. 19:36. Ords. 20:23. Hes. 45:10.

14. Du skall inte ha två slags efamått i ditt hus, ett större och ett mindre.

15. Full och rätt vikt skall du ha, och fullt och rätt efamått skall du ha, för att du må leva länge i det land som HERREN, din Gud, ger dig.

16. Ty en avskyvärdhet inför HERREN, din Gud, är var och en som gör sådana ting och var och en som gör orätt.

Ords. 11:1.

17. Kom ihåg vad Amalek gjorde mot dig på vägen när ni drog ut från Egypten.

18. Hur han gick emot dig på vägen och slog dina eftersläntare, alla de svaga som hade blivit efter när du var utmattad och trött, och han fruktade inte Gud.

2 Mos. 17:8f.

19. Därför skall det ske, när HERREN, din Gud, har låtit dig få ro för alla dina fiender runt omkring i det land som HERREN, din Gud, ger dig till arvedel för att ta i besittning, att du skall utplåna minnet av Amalek under himlen. Glöm inte detta!

1 Sam. 15:2f.

26 Kapitlet

*Förstlingsfrukt och tionde.
Förbundet förstärks.*

När du har kommit in i det land som HERREN, din Gud, ger dig till arvedel och du tar det i besittning och bosätter dig där, skall detta ske:

2. Du skall ta av det första av markens alla frukter, som du skördar från ditt land som HERREN, din Gud, ger dig, och lägga det i en korg och gå till den plats som HERREN, din Gud, väljer ut och där han vill låta sitt namn bo.

2 Mos. 23:16f, 34:26. 3 Mos. 23:10f.

3. Och du skall gå till den som är präst på den tiden och säga till honom: I dag tillkännager jag för HERREN, din Gud, att jag har kommit till det land, som HERREN med ed har lovat våra fäder att ge oss.

4. Och prästen skall ta korgen ur din hand och sätta ner den inför HERRENS, din Guds, altare.

5. Inför HERREN, din Gud, skall du sedan säga: Min fader var en aramé*, som höll på att förgås. Han drog ner till Egypten och vistades där med en liten skara, och där blev han ett stort, mäktigt och talrikt folk.

*KJV: syrier.

KXII: Syrierna ville förgöra min fader. 1 Mos. 46:5f.

6. Men egyptierna behandlade oss illa och förtryckte oss och lade hårt slavarbete på oss.

2 Mos. 1:13f.

7. Då ropade vi till HERREN, våra fäders Gud, och HERREN hörde vår röst och såg vårt lidande, vår möda och vårt förtryck.

2 Mos. 2:23f.

8. Och HERREN förde oss ut ur Egypten med stark hand och uträckt arm, med stor förskräckelse och med tecken och under.

9. Han förde oss till denna plats och gav oss detta land, ett land som flödar av mjölk och honung.

10. Och se, nu har jag fört hit den första frukten från det land som du, HERRE, har gett mig. Och du skall sätta ner den inför HERREN, din Gud, och tillbe inför HERREN, din Gud.

11. Över allt det goda som HERREN, din Gud, har gett dig och ditt hus skall du glädja dig, både du och leviten och främlingen som du har hos dig.

12. När du har fullbordat att ge allt tionde av din skörd i tredje året, som är året för tiondegivandet, och du har gett det åt leviten, främlingen, den faderlöse och änkan så att de kan äta och bli mätta i dina städer,

3 Mos. 27:30f. 5 Mos. 14:28f. Hebr. 7:5f.

13. då skall du säga inför HERREN, din Gud: Jag har fört bort från mitt hus det heliga, och jag har även gett det åt leviten och främlingen, åt den faderlöse och änkan, helt enligt dina bud som du har befallt mig. Jag har inte överträtt dina bud och inte heller har jag glömt dem.

14. Jag har inte ätit något av det under min sorg, och jag har inte fört bort något av det för orent bruk, inte heller har jag gett något av det för de döda. Jag har lyssnat till HERRENS, min Guds, röst och i allt gjort så som du har befallt mig.

15. Se ner från din heliga boning, från himlen, och välsigna ditt folk

Israel, och det land som du har gett oss, så som du med ed lovade våra fäder, ett land som flödar av mjölk och honung.

16. I dag befaller dig HERREN, din Gud, att följa dessa stadgar och lagar*. Därför skall du hålla fast vid och följa dem av hela ditt hjärta och av hela din själ.

*KJV: domar.

17. Du har i dag försäkrat att HERREN skall vara din Gud, och att du skall vandra på hans vägar och hålla hans stadgar, hans bud och hans lagar och lyda hans röst.

18. Och HERREN har i dag försäkrat dig att du skall vara hans egendomsfolk, så som han har lovat dig, och att du skall hålla alla hans bud,

2 Mos. 19:5f. 5 Mos. 7:6. 14:2.

19. och han skall upphöja dig över alla folk som han har gjort till pris, berömmelse och ära, och att du skall vara ett heligt folk åt HERREN, din Gud, så som han har sagt.

5 Mos. 28:1. Sef. 3:20.

27 Kapitlet

Lagens stenar. Välsignelse och förbannelse på bergen Gerissim och Ebal.

Mose och de äldste av Israel befalldes folket och sade: Håll alla de bud som jag befäller er i dag.

2. Och det skall ske, på den dagen när ni går över Jordan till det land som HERREN, din Gud, ger dig, att du skall resa upp stora stenar åt dig och kalka dem vita.

3. Efter att du har gått över skall du på dem skriva alla ord i denna lag, så att du kan komma in i det land HERREN, din Gud, ger dig, ett land som flödar av mjölk och honung, så som HERREN, dina fäders Gud, har lovat dig.

4. Därför skall det ske, när ni har gått över Jordan, att ni skall resa upp dessa stenar på berget Ebal som jag i dag ger er befallning om, och du skall kalka dem vita.

5. Där skall du bygga ett altare åt HERREN, din Gud, ett altare av stenar som du inte skall bearbeta med något järnredskap. 2 Mos. 20:25.

6. Av hela stenar skall du bygga HERRENS, din Guds, altare, och på det skall du offra brännoffer åt HERREN, din Gud.

7. Du skall offra tackoffer* och du skall äta och glädja dig där inför HERREN, din Gud. *KJV: fredsoffer.

8. Och på stenarna skall du klart och tydligt skriva alla ord i denna lag.

9. Mose och de levitiska prästerna talade till hela Israel och sade: Ge akt på och lyssna, o Israel! I dag har du blivit HERRENS, din Guds, folk.

10. Därför skall du lyda HERRENS, din Guds, röst och göra efter hans bud och stadgar som jag i dag befaller dig. 5 Mos. 26:16f.

11. Samma dag befallde Mose folket och sade:

12. Dessa skall stå på berget Gerissim för att välsigna folket när ni har gått över Jordan: Simeon, Levi, Juda, Isaskar, Josef och Benjamin. 5 Mos. 11:29. Jos. 8:33f.

13. Och dessa skall stå berget Ebal för att förbanna: Ruben, Gad, Aser,

Sebulon, Dan och Naftali.

14. Leviterna skall tala till alla män i Israel och med hög röst säga:

15. Förbannad är den man som gör en utskuren eller gjuten avgudabild, en styggelse för HERREN, ett verk av en konstnärs händer, och sätter upp den i hemlighet. Och allt folket skall svara och säga: Amen.

16. Förbannad är den som föraktar sin far eller sin mor. Och allt folket skall säga: Amen. 2 Mos. 20:12. 21:17. 3 Mos. 20:9. Ords. 20:20. Matt. 15:4.

17. Förbannad är den som flyttar sin nästas gränsstenar. Och allt folket skall säga: Amen.

18. Förbannad är den som leder en blind vilse på vägen. Och allt folket skall säga: Amen. 3 Mos. 19:14.

19. Förbannad är den som förvränger rätten för främlingen, den faderlöse och änkan. Och allt folket skall säga: Amen.

20. Förbannad är den som ligger med sin fars hustru, för han lyfter på sin fars tacke. Och allt folket skall säga: Amen. 3 Mos. 18:8. 5 Mos. 22:30. Hes. 22:10.

21. Förbannad är den som har samlag med något djur. Och allt folket skall säga: Amen. 2 Mos. 22:19. 3 Mos. 18:23.

22. Förbannad är den som ligger med sin syster, sin fars dotter eller sin mors dotter. Och allt folket skall säga: Amen. 3 Mos. 18:9.

23. Förbannad är den som ligger med sin svärmor. Och allt folket skall säga: Amen.

24. Förbannad är den som i hemlighet slår ihjäl* sin nästa. Och allt folket skall säga: Amen. *KJV: slår. 2 Mos. 21:12f. 3 Mos. 24:17. 4 Mos. 35:20f.

25. Förbannad är den som mot betalning slår ihjäl en oskyldig. Och allt folket skall säga: Amen. Ps. 26:10.

26. Förbannad är den som inte håller denna lags ord och gör efter dem. Och allt folket skall säga: Amen.

Jer. 11:3. Dan. 9:11. Gal. 3 10.

28 Kapitlet

Välsignelse och förbannelse.

Och det skall ske, om du noggrant lyssnar till HERRENS, din Guds, röst, genom att noggrant följa alla hans bud som jag i dag befäller dig, att HERREN, din Gud, skall upphöja dig över alla folk på jorden,

2. och alla dessa välsignelser skall nå dig och komma över dig, om du lyssnar till HERRENS, din Guds, röst:

3 Mos 26:3f.

3. Välsignad skall du vara i staden och välsignad ute på landet.

4. Välsignad skall ditt barn vara som du får, grödan från din mark och djuren som föds, kornas kalvar och lammen i din hjord.

5. Välsignad skall din korg och ditt baktråg vara.

6. Välsignad skall du vara vid din ingång och välsignad skall du vara vid din utgång.

Ps. 121:8.

7. Dina fiender som reser sig upp mot dig, skall HERREN låta bli slagna inför dig. På en väg skall de dra ut mot dig, men på sju vägar skall de fly för dig.

8. HERREN skall befälla att du får

välsignelse över dig i dina förrådshus och i allt vad du företar dig. Han skall välsigna dig i det land som HERREN, din Gud, ger dig.

9. HERREN skall upprätta dig till ett heligt folk åt sig, så som han med ed har lovat dig, om du håller HERRENS, din Guds, bud och vandrar på hans vägar.

10. Och alla folk på jorden skall se att du är uppkallad efter HERRENS namn och de skall frukta för dig.

11. HERREN skall ge dig överflöd i ägodelar, genom de barn du får, de djur som föds och den skörd du bärgar från din mark i det land som HERREN med ed har lovat dina fäder att ge dig.

5 Mos. 30:9.

12. HERREN skall öppna för dig sitt rika förrådshus, himlen, för att ge regn åt ditt land i rätt tid och för att välsigna dig i allt det du företar dig. Du skall låna ut till många folk men själv skall du inte låna av någon.

13. HERREN skall göra dig till huvud och inte till svans. Du skall endast vara över och inte vara under, om du lyssnar till HERRENS, din Guds, bud som jag i dag befäller dig, så att håller och följer dem.

14. Och du skall inte vika av vare sig till höger eller vänster, från de ord som jag i dag befäller dig, så att du följer andra gudar för att tjäna dem.

15. Men om du inte lyder HERRENS, din Guds, röst så att du håller och följer alla hans bud och hans stadgar som jag i dag befäller dig, så skall detta ske: Alla dessa förbannelser skall nå dig och komma över dig:

3 Mos. 26:14. Jos. 23:15. Klag. 2:17. Dan. 9:11. Mal. 2:2.

16. Förbannad skall du vara i staden och förbannad ute på landet.

17. Förbannad skall din korg och ditt baktråg vara.

18. Förbannad skall ditt barn vara som du får, grödan från din mark och kornas kalvar och lammen i din hjord.

19. Förbannad skall du vara vid din ingång och förbannad skall du vara vid din utgång.

20. HERREN skall sända förbannelse, förvirring och straff över dig i allt vad du företar dig att göra, tills du förgörs och tills du snabbt förgås på grund av de onda gärningar du har gjort genom att överge mig.

21. HERREN skall låta pesten hänga fast vid dig tills han har utrotat dig ur det land dit du går för att ta det i besittning.

22. HERREN skall slå dig med tärnande sjukdom, med feber, med inflammation, med frossa, med svärd, med sot och med rost. Detta skall förfölja dig tills du förgås.

23. Himlen över ditt huvud skall vara som koppar, och jorden som är under dig skall vara som järn. 3 Mos. 26:19.

24. HERREN skall låta regnet över ditt land bli till damm och stoft. Från himlen skall det komma ner över dig, tills du blir utplånad.

25. HERREN skall låta dig bli slagen inför dina fiender. På en väg skall du dra ut mot dem, men på sju vägar skall du fly för dem och du skall föras bort till alla riken på jorden.

Jer. 15:4, 24:9, 29:18, 34:17.

26. Dina dödas kroppar skall bli till mat åt alla himlens fåglar och

åt markens djur, och ingen skall skrämma bort dem.

27. HERREN skall slå dig med bölder som i Egypten, med svulster, med skabb och klåda som du inte kan bli botad från. 2 Mos. 9:9.

28. HERREN skall slå dig med vanvett, blindhet och med sinnesförvirring*.

*KJV: bestörtning i hjärtat. Rom. 1:28.

29. Du skall famla mitt på ljusa dagen, som en blind famlar i mörkret. Du skall inte ha framgång på dina vägar. Du skall bara bli förtryckt och plundrad så länge du lever, och ingen skall hjälpa dig.

30. Du skall trolova dig med en kvinna, men en annan man skall ligga med henne. Du skall bygga ett hus, men du skall inte få bo i det. Du skall plantera en vingård, men inte få skörda några druvor från den. 5 Mos. 20:6f.

31. Din ox skall slaktas inför dina ögon, men du skall inte få äta av den. Din åsna skall rövas bort från dig i din åsyn och du skall inte få den tillbaka. Dina får skall ges till dina fiender och ingen skall hjälpa dig.

32. Dina söner och döttrar skall utlämnas åt ett främmande folk, och dina ögon skall se det och ivrigt längta efter dem dagen lång, men du skall stå maktlös.

33. Ett folk som du inte känner skall äta frukten av din mark och allt ditt arbete, och du skall bara bli förtryckt och misshandlad hela tiden.

34. Och du skall bli vanvettig av den syn som dina ögon skall få se.

35. HERREN skall slå dig med elakartade bölder på dina knän och ben som inte kan läkas, från fotsulan ända till hjässan.

36. Till ett folk, som varken du eller dina fäder har känt skall HERREN föra dig och din kung, som du har gjort till din härskare, och där skall du tjäna andra gudar, trä och sten. 5 Mos. 4:28.

37. Och du skall bli till häpnad, ett ordspråk och ett ordstäv bland alla de folk, som HERREN skall föra dig till.
1 Kung. 9:7. Jer. 24:9. 25:9.

38. På åkern skall du föra ut mycket säd, men du skall skörda litet, för gräshoppor skall äta upp den.
Mik. 6:15. Hagg. 1:6.

39. Du skall plantera vingårdar och arbeta i dem, men du skall varken dricka av vinet eller skörda druvorna, för maskar skall äta upp dem.

40. Du skall ha olivträd över hela ditt land, men du skall inte få smörja dig med oljan, för dina olivträd skall mista sin frukt.

41. Du skall bli far till söner och döttrar, men du skall inte få behålla* dem, för de skall föras bort i fångenskap. *KJV: du skall inte kunna glädja dig åt dem.

42. Alla dina träd och grödan från ditt land skall gräshoppor göra slut på.

43. Främlingen, som bor hos dig, skall höja sig över dig allt högre och högre, men du skall sjunka allt djupare och djupare.

44. Han skall ge lån till dig, men du skall inte ge lån till honom. Han skall bli huvudet och du skall bli svansen.

45. Dessutom skall alla dessa förbannelser nå dig, förfölja dig och komma över dig tills du har utplånats, eftersom du inte lydde HERRENS, din Guds, röst så att du höll hans

bud och hans stadgar, som han befallde dig.

46. Och de skall vara till tecken och under på dig och på dina efterkommande till evig tid.

47. Eftersom du inte tjänade HERREN, din Gud, med glädje och hjärtans lust när du hade överflöd på allt,

48. därför skall du tjäna dina fiender, som HERREN skall sända mot dig, under hunger, törst, nakenhet och brist på allt. Och han skall lägga ett järnok på din nacke, tills han har utplånat dig.

49. HERREN skall sända ett folk mot dig långt bortifrån jordens ända, så som örnen flyger, ett folk vars språk du inte förstår,

50. ett folk med bister uppsyn, som inte skall ta hänsyn till de gamle och inte heller visa förbarmande med de unga.

51. De skall äta de djur som föds hos dig och grödan från din mark tills du har utplånats. De skall inte heller lämna kvar åt dig vare sig säd, vin eller olja eller kornas kalvar eller lammen i din hjord, tills de har gjort slut på dig.

52. De skall belägra dig i alla dina städer till dess att dina höga och befästa murar som du sätter din lit till, faller i hela ditt land. De skall belägra alla dina städer över hela ditt land, som HERREN, din Gud, har gett dig.

53. Under den belägring och det trångmål som dina fiender skall försätta dig i skall du äta din egen livsfrukt, köttet av dina söner och

dina döttrar, som HERREN, din Gud, har gett dig. 3 Mos. 26:29.

2 Kung. 6:28f. Jer. 19:9. Klag. 2:20, 4:10.

54. Den man bland er som är vek och mycket bortskämd skall missunn-samt se på sin broder och på hustrun i hans famn och på återstående barn som han ännu har kvar,

55. att han inte åt någon av dem vill dela med sig av sina barns kött som han skall äta, eftersom han inte har något annat kvar under den belägring och trångmål som dina fiender skall försätta dig i alla dina städer.

56. Den kvinnan bland er som är vek och bortskämd, så bortskämd och vek att hon inte ens skulle försöka sätta sin fot på marken, skall med ont öga se på sin man i sin famn och på sin son och sin dotter,

57. och på sin efterbörd som kommer ut ur hennes sköte och på sina barn som hon skall föda. Ty i brist på allt annat skall hon äta dem i hemlighet under den belägring och trångmål som din fiende skall försätta dig i alla dina städer.

58. Om du inte noggrant följer alla ord i denna lag som är skrivna i denna bok, så att du fruktar detta härliga och fruktansvärda namn, HERREN, din Gud,

59. då skall HERREN låta plågor utöver det vanliga komma över dig och dina efterkommande, stora och långvariga plågor, elakartade och långvariga sjukdomar.

60. Dessutom skall han låta Egyptens alla farsoter som du var rädd för komma tillbaka över dig och de skall hålla dig i sitt grepp.

61. Även alla sjukdomar och plågor som inte är skrivna i denna lagbok, skall HERREN låta komma över dig tills du utplånats.

62. Det skall bara bli kvar ett fåtal av er som förut var talrika som stjärnorna på himlen, därför att du inte ville lyda HERRENS, din Guds, röst. 5 Mos. 10:22.

63. Och det skall ske att liksom HERREN glädde sig över att låta det gå er väl och göra er talrika, så skall HERREN glädja sig över att fördärva och utplåna er, och ni skall ryckas bort från det land du nu kommer till för att ta i besittning.

Ords. 1:26.

64. HERREN skall sprida ut dig bland alla folk, från jordens ena ända till den andra, och där skall du tjäna andra gudar, som varken du eller dina fäder har känt, trä och sten.

5 Mos. 4:27. Neh. 1:8.

65. Och bland dessa folk skall du inte få ro, inte heller någon vila för din fot, utan HERREN skall där ge dig ett bävande hjärta, förtvinande ögon och en bedrövad själ.

66. Ditt liv skall hänga på en skör tråd inför dig. Dag och natt skall du frukta och inte veta säkert om du får leva.

67. På morgonen skall du säga: Om det ändå vore kväll! – och på kvällen: Om det ändå vore morgon! - på grund av den fruktan som skrämmer ditt hjärta och för den syn som du skall se med dina ögon.

68. Och HERREN skall föra dig tillbaka till Egypten på skepp, på den väg om vilken jag sade till dig:

Du skall inte se den någon mer gång. Där skall ni säljas till era fiender som slavar och slavinnor och ingen vill köpa er. 5 Mos. 17:16.

29 Kapitlet

Förbundet förnyas.

Dessa är orden i det förbund, som HERREN befallde Mose att sluta med Israels barn i Moabs land, förutom det förbund, som han hade slutit med dem vid Horeb. 5 Mos. 5:2.

2. Och Mose kallade hela Israel tillsammans och sade till dem: Ni har sett allt vad HERREN har gjort inför era ögon i Egyptens land med farao, med alla hans tjänare och med hela hans land. 2 Mos. 19:4.

3. De stora prövningarna som du har sett med egna ögon, tecknen och de stora undren. 5 Mos. 7:19.

4. Men ännu till denna dag har HERREN inte gett er hjärtan som förstår, ögon som kan se och öron som kan höra. Jes. 6:10. Rom. 11:8.

5. Jag ledde er i öknen i fyrtio år. Era kläder blev inte utslitna på er, och era skor blev inte utnötta på era fötter. 5 Mos. 8:4.

6. Ni åt inte bröd och inte heller drack ni vin eller stark dryck, för att ni skulle förstå att jag är HERREN, er Gud.

7. Och när ni kom till denna plats, drog Sihon, kungen i Hesbon och Og, kungen i Basan, ut i strid mot oss, men vi slog dem.

4 Mos. 21:21f. 5 Mos. 2:30f.

8. Vi intog deras land och gav det till arvedel åt rubeniterna och gaditerna och åt den ena hälften av Manasses stam. 4 Mos. 32:33. 5 Mos 3:12-13.

9. Därför skall ni hålla detta förbunds ord och göra efter dem, så att ni får framgång i allt vad ni gör.

5 Mos. 4:6. Jos. 1:7. 1 Kung. 2:3.

10. Ni står idag alla inför HERREN, er Gud: era huvudmän i era stammar, era äldste och era ledare, alla män i Israel,

11. era barn, era hustrur och främlingen som är i ditt läger, både din vedhuggare och din vattenbärare,

12. för att du skall träda in i förbund med HERREN, din Gud, ett edsförbund som HERREN, din Gud, sluter med dig i dag,

13. att han i dag skall upprätta dig till ett folk åt sig själv och att han skall vara din Gud så som han har sagt dig, och som han med ed har lovat dina fäder Abraham, Isak och Jakob.

14. Och det är inte bara med er som jag sluter detta förbund, detta edsförbund,

15. utan både med dem som i dag står här med oss inför HERREN, vår Gud, och med dem som inte är här med oss idag.

16. Ty ni vet hur vi bodde i Egyptens land och hur vi drog igenom bland hednafolken som ni drog förbi,

17. och ni såg deras avskryvdheter och deras avgudar som fanns hos dem, trä och sten, silver och guld.

18. Därför skall det inte finnas någon man eller kvinna bland er, någon släkt eller stam, som i dag vänder sitt hjärta bort från HERREN, vår Gud,

för att gå bort och tjäna dessa folks gudar, för att det inte skall finnas någon rot bland er som frambringar gift* och malört.

*KJV och KXII: galla. Apg. 8:23. Hebr. 12:15.

19. Och det skall ske när någon hör orden i denna förbannelse, men han välsignar sig i sitt hjärta och säger: Jag skall ha fred även om jag vandrar så som det behagar mitt hjärta, att lägga till dryckenskap till törsten, Job 15:16.

20. då skall HERREN inte vara villig att förlåta honom, utan HERRENS vrede och hans nitälskan skall då blossa upp mot den mannen. Och alla förbannelser som är skrivna i denna bok, skall vila på honom, och HERREN skall utplåna hans namn under himlen.

21. Och HERREN skall avskilja honom från alla Israels stammar till fördärv enligt alla förbannelserna i förbundet, som är uppskrivet i denna lagbok,

22. så att den kommande generationen av era barn som skall växa upp efter er, och främlingen som skall komma från ett avlägset land, skall säga, när de ser detta lands plågor och sjukdomar som HERREN har lagt på det:

23. hela landet är förbränt med svavel och salt, det är inte besått, ingenting spirar, inte heller växer något gräs där, en ödeläggelse som när HERREN i sin vrede och harm ödelade Sodom och Gomorra, Adma och Sebojim. 1 Mos. 19:24f. Jes. 1:7.

24. Då skall alla folk säga: Varför har HERREN gjort så mot detta land? Varför denna stora glödande vrede?

25. Då skall man svara: Därför att

de övergav förbundet med HERREN, sina fäders Gud, som han slöt med dem när han förde dem ut ur Egyptens land, 1 Kung. 9:8. Jer. 22:8f.

26. för de gick bort och tjänade andra gudar och tillbad dem, gudar som de inte kände och som han inte hade gett dem.

27. Därför upptändes HERRENS vrede mot detta land, så att han lät alla förbannelser, som är skrivna i denna bok komma över det.

28. Och HERREN ryckte upp dem ur deras land, med vrede och harm och stor förbittring, och kastade dem bort till ett annat land, så som det är denna dag.

29. Det som är fördolt hör HERREN, vår Gud, till. Men det som är uppenbarat tillhör oss och våra barn till evig tid, för att vi skall följa alla ord i denna lag. Ps. 147:19-20.

30 Kapitel

Valet mellan välsignelse och förbannelse, mellan liv och död.

Och det skall ske, när allt detta kommer över dig, välsignelsen och förbannelsen, som jag har förelagt dig, och du skall minnas dem bland alla folk dit HERREN din Gud har fördrivit dig, 3 Mos. 26:40f.

2. och du skall vända tillbaka till HERREN, din Gud, och lyda hans röst i allt vad jag i dag befäller dig, både du och dina barn, av hela ditt hjärta och med hela din själ,

3. då skall HERREN, din Gud, föra

dig tillbaka från din fångenskap och förbarma sig över dig. HERREN, din Gud skall åter samla dig från alla folk, dit han har skingrat dig.

Ps. 106:45. Jer. 29:14, 32:37.

4. Även om dina fördrivna skulle vara vid himlens ände, skall HERREN, din Gud, samla dig därifrån och hämta dig därifrån. Neh. 1:9. Jes. 43:6.

5. HERREN, din Gud, skall föra dig in i det land som dina fäder har haft till besittning och du skall besitta det, och han skall låta det gå dig väl och göra dig talrik, mer än dina fäder.

6. Och HERREN, din Gud, skall omskåra ditt hjärta och dina efterkommandes hjärtan, så att du älskar HERREN, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ, för att du skall få leva. 5 Mos. 10:16. Jer. 4:4. 32:39.

Hes. 11:19. 36:26. Rom. 2:29.

7. Och HERREN, din Gud, skall lägga alla dessa förbannelser på dina fiender och på dem som hatar dig och förföljer dig.

8. Du skall vända tillbaka och lyda HERRENS röst och följa alla hans bud som jag befäller dig i dag.

9. HERREN, din Gud, skall ge dig överflöd i allt vad du företar dig, genom barnen du får, djuren som föds och grödan från ditt land för ditt bästa. Ty HERREN skall åter glädja sig över att låta det gå dig väl, så som han glädde sig över dina fäder,

5 Mos. 28:11. Jer. 32:41.

10. när du lyssnar till HERRENS, din Guds, röst och håller hans bud och stadgar som är skrivna i denna lagbok, och om du vänder om till HERREN, din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ. 1 Kung. 8:47-48.

11. Ty det bud som jag i dag befäller dig är inte fördolt för dig och inte heller är det långt borta. Jes. 45:19, 48:19.

12. Det är inte i himlen, så att du behöver säga: Vem vill fara upp för oss till himlen och hämta det åt oss så att vi kan höra och göra det?

Rom. 10:6-8.

13. Det är inte heller på andra sidan av havet så att du behöver säga: Vem skall fara över havet för oss och hämta det åt oss, så att vi kan höra och göra det?

14. Utan ordet är dig mycket nära, i din mun och i ditt hjärta, så att du kan göra efter det. Rom. 10:8.

15. Se, jag lägger i dag fram för dig livet och vad gott är, döden och vad ont är,

16. i det jag befäller dig i dag att älska HERREN, din Gud, och att vandra på hans vägar och hålla hans bud, hans stadgar och hans lagar, så att du kan få leva och bli talrik, och HERREN, din Gud, skall välsigna dig i det land dit du kommer för att ta det i besittning.

17. Men om ditt hjärta vänder sig bort så att du inte vill höra, utan låter dig förföras till att tillbe andra gudar och tjäna dem,

18. så varnar jag er i dag, att ni sannerligen skall förgås. Ni kommer inte att få leva länge i det land dit du drar över Jordan för att komma in i och ta i besittning.

19. Jag tar i dag himmel och jord till vittne mot er att jag har förelagt dig liv och död, välsignelse och förbannelse. Välj därför livet, så att du och dina efterkommande får leva, 5 Mos. 4:26, 11:26.

20. genom att du älskar HERREN, din Gud, och lyder hans röst och håller dig till honom. Ty han är ditt liv och dina dagars längd, så att du får bo i det land som HERREN med ed har lovat dina fäder Abraham, Isak och Jakob, att ge dem.

31 Kapitlet

Mose förordnar Josua till sin efterträdare och överlämnar lagens bok åt leviterna.

Och Mose gick och talade dessa ord till hela Israel:

2. Han sade till dem: Jag är i dag 120 år gammal. Jag kan inte mer gå ut och komma in. HERREN har också sagt till mig: Du skall inte gå över denna Jordan.

4 Mos. 20:12, 27:12f. 5 Mos. 3:27, 32:52, 34:7.

3. HERREN, din Gud, själv skall gå över framför dig. Han skall utrota dessa folk för dig, och du skall inta dem. Josua skall gå över framför dig, så som HERREN har sagt. 4 Mos. 27:18f.

4. Och HERREN skall göra med dem som han gjorde med Sihon och med Og, amoreernas kungar, och med deras land, som han förstörde.

4 Mos. 21:24, 35.

5. HERREN skall överlämna dem inför er för att ni skall göra med dem i enlighet med alla de bud, som jag har befallt er. 5 Mos. 7:2f.

6. Var starka och frimodiga, frukta inte och var inte heller förskräckta för dem, för HERREN, din Gud, går själv med dig. Han skall inte svika

dig och inte heller överge dig.

5 Mos. 7:21. Jos. 1:6. Hebr. 13:5.

7. Och Mose kallade på Josua och sade till honom inför hela Israel: Var stark och frimodig, för du skall gå med detta folk in i det land, som HERREN med ed har lovat deras fäder att ge dem, och du skall låta dem få det till arvedel. 4 Mos. 27:18f.

5 Mos. 1:38, 3:28. Jos. 1:6.

8. Och HERREN, han är den som går framför dig, han skall vara med dig, han skall inte svika dig och inte heller överge dig. Frukta inte och var inte heller förfärad.

9. Och Mose skrev denna lag och gav den till prästerna, Levis söner, som bar HERRENS förbundsark, och till alla Israels äldste. 5 Mos. 31:24f.

10. Och Mose befallde dem och sade: Vid slutet av vart sjunde år, på friårets bestämda tid, vid lövhyddohögtiden, 5 Mose 15:1.

11. då hela Israel kommer för att träda fram inför HERREN, din Gud, på den plats som han väljer ut, då skall du läsa upp denna lag inför hela Israel medan de hör på. Neh. 8:1f.

12. Samla folket, män, kvinnor och barn och de främlingar, som finns inne i dina städer, så att de får höra och så lär sig frukta HERREN, er Gud, och noggrant följer alla ord i denna lagen,

13. och så att deras barn, som inte har känt till den, också får höra den och lär sig att frukta HERREN, er Gud, så länge ni lever i det land, dit ni drar över Jordan för att ta det i besittning.

14. Och HERREN sade till Mose: Se, tiden närmar sig då du skall

dö. Kalla på Josua och ställ er i uppenbarelsetältet*, så skall jag ge honom hans uppdrag. Och Mose och Josua gick och ställde sig i uppenbarelsetältet*.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

15. Och HERREN visade sig i tabernaklet i en molnstod, och molnstoden blev stående över ingången till tabernaklet.

16. Och HERREN sade till Mose: Se, du skall gå till vila hos dina fäder, och detta folk skall stå upp och löpa i hor efter främlingarnas gudar i det land, dit de kommer för att vara bland dem. De skall överge mig och bryta mitt förbund, som jag har slutit med dem.

17. Då skall min vrede upptändas mot dem på den dagen, och jag skall överge dem och dölja mitt ansikte för dem och de skall förgås. Många olyckor och lidanden skall drabba dem, så att de skall säga på den dagen: Har inte alla dessa olyckor drabbat oss därför att vår Gud inte är med oss?

18. På den dagen skall jag sannerligen dölja mitt ansikte på grund av allt det onda, som de har gjort genom att de har vänt sig till andra gudar.

19. Därför skriv nu upp åt er denna sång, och lär Israels barn den. Lägg den i deras mun, så att denna sång kan vara för mig ett vittne mot Israels barn.

20. Ty när jag har fört dem in i det land som jag med ed lovade deras fäder, där mjölk och honung flödar, och de äter sig mätta och blir feta, då skall de vända sig till andra gudar

och tjäna dem. De skall förakta* mig och bryta mitt förbund. *KJV: reta upp.

21. Och det skall ske, när många olyckor och lidanden skall drabba dem, att denna sång skall vittna mot dem som ett vittnesbörd. Ty den skall inte bli glömd i munnen på deras avkomlingar. Ty jag känner deras tankar, som de redan nu umgås med, innan jag har fört dem in i det land som jag med ed har lovat dem.

22. Därför skrev Mose ner denna sång samma dag och lärde Israels barn den.

23. Och han gav Josua, Nuns son, hans uppdrag och sade: Var stark och frimodig, för du skall föra Israels barn in i det land, som jag med ed har lovat dem, och jag skall vara med dig.

24. Och det skedde, när Mose hade avslutat att skriva ner orden i denna lag i en bok, från början till slut,

25. att Mose befallde leviterna, som bar HERRENS förbundsark, och sade:

26. Ta denna lagbok och lägg den vid sidan av HERRENS, er Guds, förbundsark, för att den skall vara där som ett vittne mot dig.

27. Ty jag vet hur upprorisk och styvnackad du är. Se, ännu medan jag lever bland er, har ni varit upproriska mot HERREN. Och hur mycket mer skall ni inte bli det efter min död?

28. Samla alla äldste i era stammar och era ledare hos mig, så att jag kan tala dessa ord medan de hör på och ta himmel och jord till vittnen mot dem.

29. Ty jag vet, att efter min död

skall ni fördärva er och avvika från den väg, som jag har befallt er att gå. Olycka skall drabba er i den sista tiden, därför att ni kommer att göra det som är ont i HERRENS ögon och väcka hans vrede med era gärningar.

30. Och Mose talade orden i denna sång medan hela Israels menighet hörde på från början till slut:

32 Kapitlet

Moses avskedssång.

Lysna, ni himlar, jag vill tala, och hör du jord orden från min mun!
Jes.1:2.

2. Låt min lära droppa som regnet, som daggen må mitt tal flöda, som duggregn över grönska som regnskurar på gräs.

3. Ty HERRENS namn vill jag förkunna, ge ära åt vår Guds storhet!

4. Han är Klippan, fullkomliga är hans verk, ty alla hans vägar är rätta. En trofast Gud, fri från allt ont, rättfärdig och rättvis är han.
Ps. 25:8, 92:16.

5. De har fördärvat sig själva, de är skamfläckar och inte hans barn, en motsträvig och fördärvad generation.
Jes. 1:3f. Matt. 12:39, 17:17. Fil. 2:15.

6. Är det så ni återgäldar HERREN, du dåraktiga och ovisa folk? Är han inte din fader, som har köpt dig? Har han inte danat och format dig?

7. Tänk på svunna tider, betrakta åren från släkt till släkt. Fråga din far, han skall berätta för dig, dina äldste, de skall säga dig det.

8. När den Högste fördelade åt

folken deras arvslotter, när han skilde människors barn från varandra, då bestämde han folkens gränser efter antalet av Israels barn.
1 Mos. 11:8.

9. Ty HERRENS andel är hans folk, Jakob är hans arvslott.

2 Mos. 19:6. 1 Petr. 2:9.

10. Han fann honom i öknens land, i den vilda, ödliga öknen. Han förde omkring honom, han undervisade honom, han bevarade honom som sin ögonsten.
Ps. 17:8.

11. Som en örn väcker upp sitt bo, svävar över sina ungar, breder ut sina vingar, tar dem och bär dem på sina vingar,
2 Mos. 19:4. Jes. 63:9.

12. så ledde HERREN ensam honom och ingen främmande gud var med honom.

13. Han lät honom fara fram över jordens höjder, så att han kunde äta av markens gröda. Han lät honom suga honung ur klippan och olja ur den flinthårda klippan,
Ps. 81:17.

14. smör från korna, mjölk från fåren, med fett från lammen, och baggarna och bockarna från Basans avel, med det bästa vete, och du drack vindruvans rena blod.

15. Och Jesurun* blev fet och sparkade. Du blev fet, tjock och stinn, och han övergav Gud, som hade skapat honom, och föraktade sin frälsnings klippa.
*ett symboliskt namn på Israel.

16. De väckte upp hans nitälskan med främmande gudar, med avskyheter väckte de hans vrede.

17. De offrade åt onda andar*, inte åt Gud, till gudar som de inte kände, till nya gudar som nyligen dykt upp som era fäder inte fruktade.

*KJV och KXII: djävlar. 1 Kor. 10:20.

18. Klippan, som födde dig, försummade du och du glömde bort Gud som formade dig.

19. När HERREN såg detta, avskydde han dem eftersom hans söner och döttrar hade förargat honom.

20. Han sade: Jag vill dölja mitt ansikte för dem. Jag vill se vilket slut de får. Ty de är en mycket fördärvad generation, barn i vilka ingen tro finns.

21. De har väckt min nitälskan med det som inte är Gud och de har väckt min vrede med sina fåfängligheter. Jag skall väcka deras nitälskan med dem som inte är folk, jag vill väcka deras vrede med ett dåraktigt folk.

Rom. 10:19.

22. Ty min vrede har tänt en eld, och den brinner till dödsrikets djup och förtär jorden med dess gröda och sätter bergens grundvalar i brand.

Jer. 15:14. 17:4.

23. Jag skall hopa olyckor över dem, mina pilar vill jag skjuta på dem. Ps. 18:15. Hes. 14:21.

24. De skall förtvina av hunger, förtäras av feberns hetta och med bitter ödeläggelse. Jag skall också sända över dem vilddjurs tänder, med gift från ormar som krälar i stoftet.

25. Svärdet ute och skräcken inomhus skall ödelägga både ynglingar, jungfrur, spädbarn och grånade män.

26. Jag sade: Jag vill skingra dem, jag vill göra så att minnet av dem utplånas bland människor,

27. om det inte hade varit för att jag fruktade hån från fienden, så att deras motståndare skulle missförstå

det och säga: Vår upplyfta arm och inte HERREN har gjort allt detta.

28. Det är ett rådlöst folk och förstånd finns inte heller i dem.

29. O, att de vore visa så att de förstod detta och besinnade vilket slut som väntar på dem.

30. Hur skulle en kunna jaga bort tusen och två driva tio tusen på flykt, om inte deras Klippa hade sålt dem och HERREN hade utlämnat dem?

31. Ty deras klippa är inte som vår Klippa, det kan även våra fiender själva döma om.

32. Deras vinstock är Sodoms vinstock och fälten är från Gomorra. Deras druvor är giftiga druvor, deras klasar är beska. Jes. 1:8-10.

33. Deras vin är drakars etter och kobrorrs grymma gift.

34. Är inte detta i förvaring hos mig, förseglat bland mina skatter?

35. Min är hämnden och veder-gällningen. På sin tid skall deras fot vackla. Ty deras fördärv är nära och det som skall komma över dem kommer med hast. Rom. 12:19. Hebr. 10:30.

36. Ty HERREN skall döma sitt folk och förbarma sig över sina tjänare, när han ser att deras kraft är borta, och att det finns varken bunden eller fri. 1 Kung. 14:10, 21:21. 2 Kung. 9:8, 14:26.

37. Och han skall säga: Var är deras gudar, deras klippa som de förtröstade på,

38. de som åt det feta av deras slaktoffer och drack vinet av deras drickoffer? Må de stå upp och hjälpa er och vara ert beskydd. Dom. 10:14. Jer. 2:28.

39. Se nu, att jag, jag är Han, och det

finns ingen Gud vid sidan av mig. Jag dödar och jag gör levande, jag sårar och jag helar. Och det finns inte heller någon som kan rädda ur min hand.

1 Sam. 2:6. Jes. 43:10, 45:5. Hos. 6:1.

40. Ty jag lyfter upp min hand mot himlen och säger: Jag lever för evigt.

41. Om jag vässar mitt blixtrande svärd och min hand griper till dom, skall jag ta hämnd på mina fiender och vedergälla dem som hatar mig.

42. Jag skall göra mina pilar berusade av blod, och mitt svärd skall mättas av kött och blod av de slagna och fångna, från ledarnas huvuden bland fienden*.

*KJV: från hämndens begynnelse på fienden.

43. Jubla ni hedningar med hans folk, för han skall hämnas sina tjänares blod, och skall med hämnd vedergälla sina motståndare, och han skall vara barmhärtigt mot sitt land och mot sitt folk.

Ps. 9:13, 67:5, 79:10. Rom. 15:10. Upp. 19:2.

44. Och Mose kom, han och Hosea, Nuns son och talade alla orden i denna sång medan folket hörde på.

45. När Mose hade slutat att tala alla dessa ord till hela Israel,

46. sade han till dem: Lägga på era hjärtan alla de ord som jag vittnar för er i dag, som ni skall befalla era barn att de skall hålla fast vid och följa, alla ord i denna lag. 5 Mos. 6:6. 11:18.

47. Ty det är inte ett tomt ord för er, utan det är ert liv. Genom detta ord skall ni leva länge i det land, dit ni går över Jordan för att ta det i besittning.

Ords. 3:2. Joh. 6:63. Rom. 10:5. Hebr. 4:12.

48. Samma dag talade HERREN till Mose och sade:

49. Gå upp i Abarimbergen, till

berget Nebo, som ligger i Moabs land, mitt emot Jeriko. Där skall du få se Kanaans land som jag ger till Israels barn som egendom. 4 Mos. 27:12-13.

50. Du skall dö på berget, dit du stiger upp, och du skall samlas till ditt folk, liksom din bror Aron dog på berget Hor och samlades till sitt folk,

4 Mos. 20:25f, 33:38.

51. därför att ni syndade mot mig bland Israels barn vid Meribas vatten vid Kadesh i öknen Sin, eftersom ni inte höll mig helig bland Israels barn.

4 Mos. 20:12-13, 27:14.

52. Du skall se landet framför dig, men du skall inte gå in i det land som jag ger till Israels barn.

33 Kapitel

Moses välsignelse.

Detta är den välsignelse, varmed gudsmannen Mose, välsignade Israels barn före sin död.

2. Han sade: HERREN kom från Sinai, och från Seir steg han upp för dem. Han strålade fram från berget Paran och han kom med mångtusen heliga, från hans högra hand kom en flammade lag för dem. Dan. 7:10. Hab. 3:3.

3. Ja, han älskar folket. Alla hans heliga är i din hand. De sitter vid dina fötter och tar emot dina ord.

4. Mose befallde oss en lag, arvedelen för Jakobs menighet.

5. Han var kung i Jesurun, när folkets ledare och Israels stammar var samlade.

6. Må Ruben leva och inte dö

men må hans män bli få*.

*KJV: och låt inte hans män bli få.

7. Detta är Judas välsignelse: och han sade: Hör, o HERRE, Judas röst, och låt honom komma till sitt folk. Låt hans händer vara nog för honom och bli du en hjälp för honom mot hans fiender.

1 Mos. 49:8f.

8. Och om Levi sade han: Må din Tummim och din Urim* vara med din helige som du prövade i Massa, och som du stred med vid Meribas vatten,

*Se not. 2 Mos. 28:30.

2 Mos. 17:2, 28:30. 4 Mos. 20:13.

9. han som sade om sin far och om sin mor: Jag har inte sett dem, inte heller kändes vid sina bröder och inte heller kände sina egna barn, ty de gav akt på ditt ord och höll ditt förbund.

2 Mos. 32:26-29. Mal. 2:4f. Matt. 10:37. Luk. 14:26.

10. De skall lära Jakob dina förordningar och Israel din lag. De skall bära fram rökelse för din näsa och heloffer på ditt altare.

11. Välsigna, o HERRE, hans kraft, och låt hans händers verk behaga dig! Krossa höfterna på hans motståndare och på dem som hatar honom, så att de inte kan resa sig igen.

12. Om Benjamin sade han: HERRENS älskade, skall bo i trygghet hos honom, han skall beskydda honom hela dagen lång och han skall bo mellan hans skuldror.

13. Och om Josef sade han: Välsignat av HERREN är hans land med himlens dyrbarheter, med dagg och med djupet som ligger nedanför,

1 Mos. 49:25.

14. med de ädlaste frukter som mognat av solen och med de ädlaste grödor som växer månad för månad*,

*KJV: månen.

15. med det bästa från de urgamla bergen och med det yppersta från de eviga höjderna,

16. och med de rikedomar jorden ger och dess fullhet, och med hans välbehag som bodde i törnbusken. Låt välsignelsen komma över Josefs huvud, över hans hjässa, som var utvald bland sina bröder.

1 Mos. 49:26. 2 Mos. 3:2. Apg. 7:30.

17. Hans härlighet är såsom den förstfödde av hans tjurar, och hans horn är som vildoxens horn. Med dem skall han stänga folken ihop till jordens ändar. De är Efraims tiotusenden, och de är Manasses tusenden.

1 Mos. 48:17-19.

18. Om Sebulon sade han: Gläd dig Sebulon, när du drar ut, och du Isaskar, i dina tält.

1 Mos. 49:13-14.

19. De skall kalla folken till berget. Där skall de offra rättfärdighetens offer, för de skall suga till sig av havets överflöd, och av skatter gömda i sanden.

20. Om Gad sade han: Välsignad är han som utvidgar Gad. Han bor som ett lejon, och river sönder både arm och hjässa.

21. Han utsåg den första delen åt sig själv, ty laggivarens del var förvarad där. Han gick med folkets huvudmän, han utförde HERRENS rättvisa och hans domar med Israel.

4 Mos 32:1f. Jos. 4:12.

22. Om Dan sade han: Dan är ett ungt lejon som rusar fram från Basan.

23. Om Naftali sade han: Naftali är mätt av välbehag och full av HERRENS välsignelse. Du skall inta västern och södern.

24. Om Aser sade han: Låt Aser bli

välsignad med barn. Låt han vinna gunst hos sina bröder och låt honom doppa sin fot i olja.

25. Som järn och koppar skall dina skor vara, och som dina dagar är så skall din kraft vara.

26. Ingen är som Jesuruns Gud, som far fram på himlen till din hjälp, på skyarna i sitt majestät.

27. Den eviga Guden är din tillflykt, och här nere är de eviga armarna. Han skall driva ut fienderna för dig och skall säga: Förgör dem!

28. Då skall Israel bo ensam i trygghet. Jakobs källa skall vara i ett land med säd och vin och hans himlar skall drypa av dagg.

1 Mos. 27:28. 4 Mos. 23:9. Jer. 23:6. 33:16.

29. Lycklig är du, o Israel. Vem är dig lik, ett folk som är frälst genom HERREN, din hjälps sköld, och som är ditt ärorika svärd. Dina fiender skall visa sig vara lögnare för dig och du skall trampa på deras höga platser*.

*på bergtoppar och andra höga platser fanns offerplatser åt avgudar.

34 Kapitlet

Moses död.

Och Mose gick från Moabs hedar upp på berget Nebo, på toppen av Pisga, som ligger mitt emot Jeriko. Och HERREN visade honom hela landet Gilead ända till Dan,

5 Mos. 3:27, 32:49.

2. och hela Naftali och Efraims och Manasses land och hela Juda land ända till västra havet*, *Medelhavet.

3. och Negev och Jordanslätten,

dalen vid Jeriko, Palmstaden, ända till Soar.

Dom.1:16. 2 Krön. 28:15.

4. Och HERREN sade till honom: Detta är det land, som jag med ed har lovat åt Abraham, Isak och Jakob, när jag sade: Åt din säd skall jag ge det. Jag har låtit dig se det med dina ögon, men dit in skall du inte komma.

1 Mos. 12:7. 5 Mos. 3:27.

5. Och Mose, HERRENS tjänare, dog där i Moabs land, så som HERREN hade sagt.

6. Han begravde honom i dalen i Moabs land, mitt emot Bet-Peor. Men till denna dag har ingen fått veta var hans grav finns.

7. Mose var 120 år gammal, när han dog. Hans ögon var inte skumma, och hans livskraft hade inte sinat.

5 Mos. 31:2.

8. Och Israels barn begrät Mose på Moabs hedar i trettio dagar. Sedan var gråtodagarna och sorgetiden efter Mose slut.

9. Och Josua, Nuns son, var full med visdomens ande, ty Mose hade lagt sina händer på honom. Och Israels barn lydde honom och gjorde som HERREN hade befallt Mose.

2 Mos. 33:11. 4 Mos. 27:18. 5 Mos. 1:38.

10. I Israel uppstod inte mer någon profet lik Mose, som HERREN kände ansikte mot ansikte, 4 Mos. 12:8.

11. genom alla de tecken och under som HERREN hade sänt honom att göra i Egyptens land, med farao och alla hans tjänare och med hela hans land,

12. och genom all den mäktiga kraft, och genom alla de stora och fruktansvärda gärningar som Mose gjorde inför ögonen på hela Israel.